

AŞKIN -DE HALİ

BÖLÜM 1 "METRODA"

Written by
BÜŞRA YILMAZ

İÇ. MERT EV MUTFAK - GÜN

Yirmili yaşlarında, genç bir adam olan Mert; oldukça dağınık olan mutfakta masada oturmaktadır ve başını masaya dayamış, elleri kafasının altındadır. Saçı ve sakalı birbirine karışmış, göz altları çökmüş; oldukça yorgun ve mutsuz görünmektedir. Tam karşısındaki bir noktaya gözünü dikmiş öylece bakarken; mutfakta asılı olan duvar saatinin tik tak sesleri dışında hiçbir ses yoktur.

MERT (DIŞ SES)

"Mutluyken hızla akan zaman, üzgünken neden geçmiyor?"

Usulca ayağa kalkıp, kirli bulaşıkların üst üste yığıldığı tezgahta kirli bir bardağa umursamadan yeni demlendiği belli olan kahveyi boşaltır. Oldukça dalgındır. Kahveyi tezgaha taşırır.

MERT (DIŞ SES) (cont'd)

Kendime bu soruyu ilk sorduğumda on iki yaşındaydım.

(bekler)

Hayatın anlamını çözdüğümü sanmıştım.

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Mert, elindeki kahve bardağı ile, ayaklarını sürükleye sürükleye oturma odasına girer. Bu oda da, tıpkı mutfak gibi oldukça dağınıktır. Halı, yüzlerce fotoğraf karesi ile kaplıdır ve fotoğraglar aynı genç kadına ait görünmektedir. Fotoğrafların ortasında minik bir boşluk açıp, ortasına oturur.

MERT (DIŞ SES)

Hayat, akrep ve yelkovanın kendi arasında oynadığı bir kovalamaca oyunuydu. Biz ise sadece seyirciydik.

Fotoğraflardan birini eline alır, bakar. Bu karede; kumral, uzun saçlı bir genç kadın koltukta elindeki kahvesi ile doğal bir şekilde fotoğraflanmıştır.

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Mert, duvardaki saatin akrep ve yelkovanını parmağı ile geriye sardırır.

MERT (DIŞ SES)

Zamanı tersine çevirmek mümkün mü?

IÇ. MERT EV SALON - GÜN

Mert, kırmızı koltuğun tam karşısında, fotoğrafa bakarak kahvesini içerken bir de sigara yakar. Kafasını, sırtını yasladığı yeşil kanepeye doğru geriye atar.

MERT (DIŞ SES)

Bu soruyu kendime sorduğumda daha büyüktüm. Mümkün olmayacağını bilecek kadar.

IÇ. MERT EV MUTFAK - GÜN

Mert , buzdolabını açar, bir şeyler arar.

MERT (DIŞ SES)

Ama yine de bazen merak ediyorum.

Gözü, en dipte duran bir meyveli yoğurt kutusuna takılır. Kutuyu çekip alır, açık buzdolabının önüne oturur. Üstündeki son kullanma tarihi 12.05.2024'yi göstermektedir. Parmaklarını, o tarihin üstünde gezindirirken gözleri dolar.

MERT (DIŞ SES) (cont'd)

Hapsoldüğümüz kum saatinde, üstümüze kumlar düşerken beklemek yerine çırpınsak...

Ayağa kalkmadan, hemen yanındaki tezgahın çekmecesine uzanıp bir kaşık alır eline.

MERT(DIŞ SES)

Bir şeyleri değiştirebilir miyiz?

Yanaklarından yaşlar süzülürken, yoğurdu açıp birden ağlayarak yemeye başlar.

FLASHBACK GIRIŞ

IÇ. KÜTÜPHANE - GÜN

Bir önceki sahnede fotoğrafta gördüğümüz uzun kumral saçlı, güzel bir genç kadın olan DEFNE, sessiz kütüphanede büyük bir gürültü ile kitaplarını yere düşürür. Yüzünde korku ve şokun birbirine geçtiği bir ifade vardır. Yere düşürdüğü kitaplarını toplarken; karşısında oturan arkadaşı, yirmilerinin başında, sevimli bir genç kadın olan YELİZ:

YELİZ

Korktun mu?

Önüne açtığı tarot kartlarından bir tanesi parmaklarının arasında. Üstünde "Ölüm" yazmaktadır. Defne'nin korkusunun sebebinin o olduğunu hemen çözüp:

YELİZ (cont'd)
Adına bakıp korkma hemen!
(bekler)
Öyle bir şey değil...

Defne, yerden aldığı kitapları önüne düzgünce dizerken, korkusunu gizlemeye çalışarak:

DEFNE
Adı neden öyle o zaman?

Sanki, ilgilenmiyormuş gibi yaparak:

DEFNE (cont'd)
(geçiştirerek)
İnandığımdan değil de... Merak ettim.

Yeliz, usulca güler. Kartı uzun sivri tırnakları arasında sallayarak masal anlatır gibi:

YELİZ
Bir savaşa girdiğini düşün. Kanlı,
yıkıcı, yok edici... Hayatındaki her
şey dağılıyor, yok oluyor...
(bekler)
Sonra sen her şeyi en baştan inşa
etmek zorunda kalıyorsun.
(bekler)
Ama sonra bir bakıyorsun, her şey
eskisinden daha yeni... eskisinden
daha güzel. Sen eskisinden daha
güçlüsün...

Kendini masada usulca öne iter ve gülümser.

YELİZ
(gülümseyerek)
Yani kötüymüş gibi görünür, ama
özünde müthiş bir değişim getirir.

Defne, gözlerini kırptırarak ona bakarken, Yeliz birden saatine bakar ve panikle:

YELİZ (cont'd)
Ay, derse geç kaldım!

Önündeki kartları hızlıca toparlayıp, kitaplarının üstüne koyar ve ayaklanır. Defne'nin yanağına minik bir öpücük kondurup, kulağına:

YELİZ (cont'd)
 (fısıldayarak)
 Fal bahane ama umarım gerçekten
 hayatın güzel bir yerden değişmeye
 başlar Defne'cim!
 (bekler)
 Görüşürüz!

Ardından yanından ayrılır. Defne, küçük bir gülümseme ile arkadaşının gidişini izler. Sonra önüne döner ve masada duran telefonunu eline alır. Ekran kilidini açtığı anda, duvar kağıdında Mert ile birlikte yan yana kameraya poz verdikleri sevimli bir fotoğraf vardır ve ekranda 12.05.2024 yazmaktadır. Yüzündeki gergin ifade birden değişir. Usulca gülümseyerek, ekran fotoğrafındaki Mert'in yüzünü parmağı ile usulca sever.

DEFNE
 (kendi kendine,
 usulca)
 Hayatım zaten çok güzel...
 Değişmesin.

O esnada telefonu birden çalmaya başlar. Ekranda "Mert<3" yazmaktadır. Telefonu hızlıca açar.

MERT (RESİM DIŞI)
 Sevgilim?

Telefondaki sesi duyduğu an Defne'nin yüzündeki ifade büyük bir gülümseme dönüşür. Sesini her ihtimale karşı kısarak:

DEFNE
 Efendim sevgilim?

MERT (RESİM DIŞI)
 Nerdesin? Okula geldim, hiçbir yerde
 yoksun.

Telefonun diğer ucundaki Mert'e:

DEFNE
 Kütüphanedeyim-

Cümlesini tamamlayamadan, şaşırarak:

DEFNE (cont'd)
 Okulda mısın sen? Nasıl girdin içeri?

Onun aksine oldukça rahat bir ses tonuyla konuşan Mert:

MERT (RESİM DIŞI)
Okuldan atılmış olmanın en iyi tarafı
ne biliyor musun?

Mert, kütüphanenin kapısında görünür. İlk sahnedeki dağılmış halinin aksine, tertemiz tıraşı ve özenli kıyafetleri ile oldukça yakışıklı ve derli toplu görünmektedir. Usulca Defne'nin arkasından ona doğru yaklaşırken:

MERT
Hem istemediğinde okula
gitmiyorsun...

Defne'nin tam arkasında durup telefonu kapatır.

MERT (cont'd)
Hem de okulu istediğinde gizlice
girebilecek kadar iyi biliyorsun.

Usulca Defne'nin yanağına bir öpücük kondurur. Defne elindeki telefonu masaya fırlatıp ayağı kalkar ve Mert'in boynuna atlar. Dudaklarını Mert'in boynuna gömüp, dudakları Mert'in boynuna değerken usulca:

DEFNE
Aptal... Bir saate eve gelecektim
zaten.

Kolları birbirlerinden ayrıldığında Mert Defne'nin aynı anda üç duyguyu birden yaşayan yüzüne gülümseyerek özlemle bakar.

MERT
Özlemişim...

DEFNE
Daha birkaç saat önce...

Mert hızlıca Defne'nin sözünü elinde fotoğraf makinesinin flaşı ile keser. Fotoğraf makinesinin ekranını Defne'ye çevirip ekrandaki utangaç bir gülümseme ile ona bakan Defne fotoğrafını gösterir.

MERT
Bu halini.

Defne'nin saçlarını eliyle kulağının arkasını atıp yüzünü avuçlarının içine alır.

MERT (cont'd)
İlk tanıştığımız günkü gibi,
kütüphanede olmanı...
Heyecanlanmanı... Paniklemeni...

Defne'nin yüzündeki gülümseme giderek büyürken, Mert'in parmakları Defne'nin dudaklarına kayar.

MERT (cont'd)
Ve bu gülümsemeni.

Defne, Mert'in omzuna gülümseyerek usulca vurur.

DEFNE
Ben seninleyken hep gülümsüyorum,
aptal çocuk...

Mert, kafasını alaycı bir tavırla iki yana sallar.

MERT
Her gülümsemenin birbirinden farklı
olduğunu ne zaman öğreteceğim sana?

Birkaç adım atıp, kütüphanenin yüksek raflarının birinden bir kitap çekip alır. Arasını karıştırır gibi yapıp, içinden bir fotoğraf karesini çıkarıp Defne'ye gösterir. Fotoğrafta Defne'nin gülümseyen bir karesi vardır.

MERT (cont'd)
Mesela burada 'o kadar mutluyum ki,
sevinçten ağlamak üzereyim' gülüşün
var.

Defne, Mert'in elinden fotoğrafı çekip alırken onun kendi fotoğrafı olduğuna inanamaz. Fotoğraftan başını kaldırdığında Mert başka bir kitapla ona bakmaktadır. Arasından yeni bir fotoğraf çıkarır.

MERT (cont'd)
Burada 'Sana öyle sinirliyim ki,
küfretmemek için gülümsüyorum'
gülüşün...

Defne, şaşkınlıktan durduğu yerde öylece kalakalmışken Mert başka bir kitabın arasından yeni bir fotoğraf daha çıkarır. Sahte bir tavırla:

MERT (cont'd)
(alaycı)
Ah burdaki neymiş...

Hatırlamış gibi yapıp, fotoğrafı Defne'ye çevirir.

MERT (cont'd)
Bu da, 'Canım çok sıkkın ama seni de sıkmamak için yalandan gülümsüyorum'
gülüşün.

Defne koşarak Mert'in yanına gidip, elindeki fotoğrafı çekip alır. Bir yandan da etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol etmektedir.

DEFNE

Ne ara koydun sen onları oraya?

Mert sanki basit bir şeyden bahseder gibi bir tavırdadır.

MERT

Dün gece...

Defne panik halinde raflardan birine gidip rastgele bir kitap çeker ve arasını karıştırır. Tıpkı söylediği gibi o kitabın arasında da kendi fotoğrafı vardır. Mert, alaycı bir tavırla Defne'nin yanına gelip kulağına fısıldar.

MERT (cont'd)

Muhtemelen birkaç kişi bugün kitaplarını okurken senin güzel yüzünü kitap ayracı olarak kullanacak.

Defne, şaşkınlık, mutluluk ve öfkeyi aynı anda yaşar gibi gülümseyerek Mert'in omzuna elindeki kitapla vurur.

DEFNE

İnsanlara rezil olacağım!

Mert, sevgilisinin şaşkın ve paniklemiş hallerini çok sevdiğinden içten içe inanılmaz eğlendiği minik oyununu sürdürmek için hiçbir mimik yapmadan usulca Defne'ye sokulur. Onun minik bedenini bir kağıt gibi kolayca kaldırıp, kütüphane masasının üzerine oturtur. Fotoğraf makinesini tekrar eline alıp Defne'nin yüzüne doğrultur.

MERT

Bana yeni bir gülümseme ver hadi.

Defne, Mert'i kendisinden uzaklaştırmak için onu usulca ittirip etrafı kontrol ederek:

DEFNE

Biri gelecek şimdi, yapma!

Mert umursamadan Defne'nin yüzünde bir flaş patlatır.

MERT

Hadi ama... Duygularını aç bana.

Sevgilisinin ne yaptığını çok iyi bilen Defne, pes eder.

DEFNE

Duygularım hep açık sana karşı.

Defne'nin yüzündeki endişeli ifadeler usulca silinirken, Mert ona doğru yaklaşıp Defne'nin saçlarını usulca geriye atar. Fotoğraf makinesini gözüne dayayıp, her zaman yaptığı gibi Defne'nin en yalın hislerini yakalamak için ona rastgele sorular sormaya başlar. Ve hiç durmadan her anın fotoğrafını çeker.

MERT

Kaç sınavın kaldı sevgilim?

DEFNE

İki.

MERT

Zor dersler mi kaldı geriye?

DEFNE

Hayır. İkisi de kolay.

(bekler)

Benim için en azından...

MERT

Zeki sevgilim için zor bir şey yok.

(bekler)

Bugün ayın kaç?

Defne, oturduğu masada hemen yanında duran telefonunun ekranına dokunup, göz ucuyla bakar. Ardından tekrar kadrāja bakar.

DEFNE

12'si.

Mert, hala seri bir şekilde fotoğraf çekerken konudan konuya hızla atlayarak alakasız soruları peş peşe sormaya devam eder.

MERT

Dün izlediğimiz filmde en sevdiğin sahne hangisiydi?

Bu alakasız sıra ile gelen sorulara alışık olduğundan bozuntuya vermeden sorduğu soruya hızla cevap verir.

DEFNE

Kızın kaza yaptığı sahne.

MERT

Neden?

DEFNE

Kaza yaptı... Her yeri kanlar
içindeyken, yardım gelene kadar kendi
kendine şarkı söyledi. Nedensizce çok
hüzünlendirdi beni.

MERT

En çok neye güldün?

DEFNE

Filmde mi?

MERT

Filmde.

DEFNE

Kızın kaza yaptığı sahne.

MERT

Taktın o sahneye.

DEFNE

Şarkı söyleme kısmı çok hüzünlendirdi
ama gözlüğünü takmadığından önüne
çıkan poşeti kuş sandı, o yüzden kaza
yaptı...

(bekler)

Neyse ki ucuz yırttı. Bir poşet
yüzünden ölse kötü olurdu.

MERT

Senlik bir şey değil, değil mi?

Bir yandan Defne'nin gerçek duygularını ortaya çıkartmak
için onu rahatsız edecek tonda üstüne gidiyor, bir yandan da
her mimiğini ve her duygu geçişini yakalamak için fotoğraf
çekmeye devam ediyordur.

MERT (cont'd)

Her şey, yapılması gerektiği gibi
yapılır.

(bekler)

Gözün bozuksa, gözlüğünü asla
çıkarma. Trafik kurallarına uy. Kaza
yaparsan panikle. Üzülürsen ağla.
Mutluysan gül...

Defne'nin yüzü giderek asılmaya başlar. Mert ise ne
yaptığını bilir gibi fotoğraf çekmeye ve konuşmaya devam
eder.

MERT (cont'd)

O yüzden o sahne seni hem güldürdü,
hem hüzünlendirdi.

(MORE)

MERT (cont'd)
Hem senin nefret ettiğin insanlar
gibi davrandı. Hem de içten içe
imrendiğin insanlar gibi...

DEFNE
(sertçe)
Anlamadım.

Mert bir kez daha deklanşöre basar.

MERT
En son ne zaman bir derse geç kaldın?

Defne'nin yüz ifadesi birden tekrar değişir.

DEFNE
İlk senemde.
(sinirle)
Senin yüzündendi! Ütüyü fişte
bırakıp, dışarı çıkmıştın. Koşa koşa
eve gidip, evinin yanmasını
önlemiştim!

MERT
(sakince)
En çok neyin fotoğrafını çekmek
isterdin?

Defne'nin yüzü bu defa hüzünlü bir hal alır.

DEFNE
Ailemin.

MERT
Şu an yavaştan kızdığını
hissediyorum. Kızgın mısın?

DEFNE
(çocuksu)
Evet.

MERT
Şu an içeri bölümden bir öğretmen
gelse utanır mısın?

DEFNE
Evet, utanırım...

MERT
Akşam bulaşık sırasını ben alsam
mutlu olur musun?

DEFNE
(keyiflice/gülerek)
Evet. Çok yorulduğum bugün çünkü...

MERT
Peki benimle evlenir misin?

Bu soru, Defne'nin dört bir yana dağılan duygularını alıp, düğüm yapar. Ve o düğüm yüzünde belirir. Şaşkınlık, mutluluk, hüznün... Hepsi, aynı anda yüzündeki ifadede ve Mert'in çektiği son karede donar kalır. Mert, yüzündeki kamerayı usulca aşağı indirir.

MERT (cont'd)
(gülümseyerek)
Umarım bu soruya cevabın da evet olur.
(usulca/gülümseyerek)
Çünkü az önce, çocuklarımıza göstermek için harika bir fotoğraf çektim.

İçeri birden okuldan ortak arkadaşları olan ve onlarla yaşıt görünen Gökalp, Serkan, Gamze ve az önce kütüphanede Defne'ye tarot bakan Yeliz içeri girer. Kütüphanede olduklarını bildiklerinden, sessiz bir coşkuyla ellerini usulca çırparak "Evet, evet" diye tempo tutmaya başlarlar.

Defne şaşkınlıkla onlara bakarken gözü Yeliz'de takılı kalır. O an, falın ne için açıldığını anladı. Yüzünde şaşkınlık ve ne söyleyeceğini belli etmeyen bir hal vardır. Mert'e bakar. Yüzünde bir hüznün belirir. Kafasını usulca iki yana sallar.

DEFNE
(usulca)
Yapamam Mert... Özür dilerim.

Herkes susar. Mert, hayal kırıklığı ve şok ile kalakalır.

FLASHBACK ÇIKIŞ

İÇ. MERT EV BANYO - GÜN

Saçı ve sakalı birbirine karışmış ve eski halinden eser olmayan Mert, klozetin önüne eğilmiş kasmaktadır. Sifonu çekip, kendini yere bıraktığında yüzünü ekşitir. Derin bir nefes alıp, güçlkle ayağa kalkar.

Diş fırçalıkta, turuncu ve yeşil iki fırça vardır. Köşede asılı bornozların birinin bir kadına, diğerinin Mert'e ait olduğu bellidir.

Lavabonun önüne geldiğinde, ellerini lavabo taşına yaslayıp birkaç saniye bekler. Ardından musluğu açıp yüzüne soğuk su çarpar. O esnada, birden yan komşudan geldiği belli olan bir çığlık sesi yankılanır. Mert birden sese dikkat kesilir. Kaşlarını çatıp, duyduğu bağırışmaları dikkatle dinlemeye başlar.

KARŞI KOMŞU (RESİM DIŞI)
Bırak o bıçağı!

Mert iyice duvara yaklaşır ve sesleri daha doğru duymaya çalışır. Yüzünde korku belirir.

KARŞI KOMŞU (RESİM DIŞI) (cont'd)
Ne o, dövecek misin beni? Öldürecek misin yoksa?!

Mert, bunu duyunca panikler ve kapıya koşar.

İÇ. APARTMAN - GECE

Mert, kendi kapısını açık bırakıp karşı komşusunun kapısını çalar. Birkaç saniye içinde kapı açılır. Kapıyı, dağınık saçları, dizi çıkmış pijaması ile yirmili yaşlarının başında görünen, balık etli, sevimlice bir genç kadın, AYÇA açar.

AYÇA
Buyrun?

MERT
(endişeli)
İyi misiniz?

AYÇA
(şaşkınca)
Neden olmayayım?

MERT
Öyle bağırma sesleri falan duyunca...
Size bir şey yapıyor sandım.

Ayça gülümser. Eliyle "Bir saniye" der gibi bir işaret yapıp içeri gider. Ve elinde bir karton maket ile döner. Bir ünlüye ait olduğu belli olan tam boy karton maketteki kişi, sarışın ve oldukça yakışıklı bir erkektir.

AYÇA
(alaycı)
Bu mu bana bir şey yapacak?

Mert şaşırmış bir haldedir ancak ne diyeceğini de bilemez.

AYÇA (cont'd)
 Bir dizi için deneme çekimine
 hazırlanıyordum da.
 (bekler)
 Çalıştığım sahnede karakterler çok
 büyük kavga ediyorlar.

Mert hala ne diyeceğini bilemez haldedir.

MERT
 (usulca)
 Anladım...

AYÇA
 (çekinerek)
 Çok ses gitmesin diye banyoda
 çalışıyordum gerçi ama...

Mert, bir adım geri çekilip gitmeye niyetlenir.

MERT
 İyiyseniz sorun yok.

Ayça tekrar gülümser ve elini uzatır.

AYÇA
 Bu arada Ayça ben.

Mert, Ayça'nın elini usulca sıkar.

MERT
 Mert.

AYÇA
 İçeri gelmez miydin? Bir kahve ikram
 ederdim sana.

MERT
 (usulca/geçiştirerek)
 Tanıştığımıza çok memnun oldum Ayça.
 Ama evden çıkamıyorum. Belki sonra...

Mert, başka bir şey demeden eve girip kapıyı örttüğünde Ayça
 hala karşı kapıya bakmaktadır. Yüzündeki ifade birden
 durulur. O da birkaç saniye sonra kapısını kapatıp içeri
 geçer.

İÇ. MERT EV KORIDOR - GÜN

Mert, kapıyı kapatıp sırtını kapıya yaslar. Derin bir nefes
 alır.

MERT (DIŞ SES)
Panik halindeyken, zamandan
koptuğumuzu söylerler.

İÇ. MERT EV MUTFAK - GECE

Mutfağa girdiğinde, etraftaki dağınıklığı sanki yeni fark ediyormuş gibi kaşlarını çatar. Ve birden bulaşıkları toparlamaya başlar.

MERT (DIŞ SES)
En iyi çözüm, o an şimdiki zamana
döndürecek herhangi olağan dışı bir
olay olabilirmiş.

İÇ. MERT EV SALON - GECE

Çok olmasa da öncekine nazaran daha toplu görünen oturma odasının penceresini sonuna kadar açar. Ve içine temiz havayı çeker.

İÇ. MERT EV BANYO - GECE

Küvette, suyun içinde yatarken dalgın dalgın sigara içmektedir.

MERT (DIŞ SES)
Beynin zamanı nasıl algıladığını
anlamıyorum.

İÇ. MERT EV BANYO - GECE

Aynanın karşısında, üstü çıplak bir halde; bir süredir kesmediği belli olan sakallarını kesmeye başlar.

İÇ. MERT EV BALKON - GECE

Mert'in altında bol gri bir eşofman vardır, üstü çıplak saçları hala nemlidir. Balkon kapısına usulca oturur.

Gözü, balkonun en solunda duran tabağa takılır. Usulca dizlerinin üstünde balkona çıkar ve tabağa bakar.

Tabakta, iki tane oldukça çirkin yapılmış tavşan şeklinde kurabiye vardır. Tabağa yapıştırılmış post-itte "Sesler için özür dilerim. Tavşanın tadı, görüntüsü kadar çirkin değil. Yemin ederim. :)" yazmaktadır.

Mert, yan komşusu Ayça'nın onun balkonu ile neredeyse bitişik olan balkonuna bakar. Sonra olduğu yere çöküp, tavşanın kafasını ısırır ve yer.

MERT (DIŞ SES)
Bildiğim tek şey...

O sırada telefonu çalar. Ekranda kimin aradığını görmeyiz, ama Mert aramayı hızlıca reddeder.

MERT (DIŞ SES) (cont'd)
Zamanın bizimle dalga geçtiği.

Tabağı kenara koyup, kendini geriye atar ve yere uzanır. Gözlerini kapatır. Ayakları balkonda, vücudu mutfığa doğru uzanmıştır. Rüzgar, perdeyi yüzüne doğru uçuşturur.

FLASHBACK GİRİŞ

İÇ. KÜTÜPHANE - GÜN

Defne, elini çaktırmadan masadaki telefonuna atıp, telefonu kavrar. Yüzüne ciddi bir ifade yerleştirip:

DEFNE
Özür dilerim Mert... Seninle
evlenemem.

Defne, tam o anda telefonunu hızla kaldırıp, Mert'in yüz ifadesinin fotoğrafını çekip masanın üstünde ayağa kalkar. Telefonunu havaya kaldırıp, Mert'in şaşkın ve üzgün suratının olduğu fotoğrafı sallayarak:

DEFNE (cont'd)
Ben de çocuklarımız için harika bir
kare yakaladım. Babalarının ne kadar
aptal olduğunu bu fotoğrafla onlara
göstereceğim.

Ve ardından masadan Mert'in kucağına atlar ve ona bir koala gibi sarılır.

DEFNE (cont'd)
Evet! Bin defa, yüz bin defa evet!

Mert Defne'yi sımsıkı kucaklayıp etrafında döndürür. Arkadaşları sevinçle yanlarına koşar.

IÇ. APARTMAN - GECE

Kütüphanede gördüğümüz Mert ve Defne'nin arkadaşı olan Gamze ve Gökalp ellerinde torbalarla merdivenlerden çıkarken kendi aralarında konuşurlar.

GAMZE

Umarım evlilik haberini Cenk'e biz gelmeden vermişlerdir.

GÖKALP

Verseler ne olacak ki? Bu gece kaçışımız yok. Cenk'in dırdırını öyle ya da böyle hepimiz çekeceğiz.

Defne ve Mert'in dairesinin önüne geldiklerinde karşı dairenin önündeki eşyaları ve içeriden gelen eşya taşıma seslerini fark ederler.

GAMZE

Biri mi taşınıyor?

KARŞI DAIREDEKİ SES (RESİM DIŞI)

Yıkıl yıkıl, sen de tepeme yıkıl da komple kurtulayım!

Gökalp zile basarken, gelen sesle kıkırdar.

GÖKALP

Taşınan kadın bekarsa, Cenk'le tanışırlar belki. Karşı daireden daha iyi kaynanalık yapar Defne'ye.

Kapı açılır. Sahte bir gülümseme ile Serkan; Gamze ve Gökalp'i karşılar.

SERKAN

(sırıtarak)

Nerede kaldınız? Az kalsın Cenk'in kutlama konuşmasını kaçıracaktınız.

IÇ. MERT EV SALON - GECE

Salona kurulmuş, kutlama yemeği olduğunu anladığımız donatılmış masada Defne, Mert, kütüphaneden hatırladığımız arkadaşları Serkan, Yeliz, onların yanında ise onlarla yaşıt başka bir genç, CENK vardır. Herkes eğlenirken, suratı asık olan bir tek Cenk'tir. Gökalp ve Gamze hızla masadaki yerlerini alırken sempatik bir şekilde:

GAMZE

Çok trafik vardı, affedin!

Cenk herkes yerini aldığıında, eline aldığı bardağa çatalını usulca vurur.

CENK

Damadin en yakın arkadaşı olarak bu önemli günde konuşmayı ben yapacağım.

(bekler)

Malum, bu akşam daha okulları bile bitmeden bir anda yangından mal kaçırır gibi evlenmeye karar veren gerizekalı dostlarım için toplandık.

Mert, Cenk'in bileğinden tutup elini aşağı indirir.

MERT

Bir dakika, bir dakika... Fazla ofansif oldu bu. Değiştir!

Cenk, bardağı tekrar havaya kaldırıp yine aynı sinir bozucu tavır ile:

CENK

Tamam... Şu nasıl?

Hafifçe öksürür.

CENK (cont'd)

Ev arkadaşımı benden çalıp bir de ona nikah basacak olan Defne'yi kutlamak için toplandık.

SERKAN

(gülerek)

Mert onunla evlenmiyor diye kıskandı galiba.

Defne çocuksu bir tavırla başını usulca yana eğip:

DEFNE

Hani barışmıştık Cenk...

Gamze, Cenk'i kolundan tutup aşağı çeker. Cenk aynı asık surat ile tekrar sandalyesine oturur.

CENK

O evlilik kararından önceydi.

(bekler/çocuksu)

Otostopla dünya turuna çıkma hayalleri kurduğum arkadaşımı markete yoğurt almaya gönderiyorsun bir de üstüne bunun kontratlı sözleşmeli versiyonuna geçiyorsunuz!

YELİZ
(alaycı/endişeli)
Olayı doğru anlamadı pek...

Oldukça neşeli ve hafiften çakırkeyf olduğu belli olan Mert güler.

MERT
(Cenk'e)
İstediğin kadar konuş, nikahta
şahidim sen olacaksın.

CENK
(homurdanarak)
Şahitlik edeceğim tek şey, boşanma
davanız olacak.

Defne, Cenk'e alınmıyor gibi, sahte bir sitemle gülerek:

DEFNE
Evlenmeden boşandırdı bizi!

Mert, ağzına bir lokma yemek atarken elinde tuttuğu çatalla karşısında oturan Gamze'yi işaret eder.

MERT
(gülerek)
İlk karım bile sorun etmiyor
evlenmemi, sana ne oluyor acaba?

Defne şaşkınlıkla bakarken; Gamze birden panikle:

GAMZE
(kızarak)
Ay Mert! Yanlış anlayacak kız!

Defne'ye dönüp, telaşla:

GAMZE (cont'd)
Ya ilkokulda bi' gösteri için gelinle
damat olmuştuk bununla, onu söylüyor
gerizekalı.

Keyifle yemek yiyen Serkan lafa atlar.

SERKAN
(gülerek)
Hatta o gün, Mert'e aşık bi' kızdan
dayak yemişti Gamze.
(bekler)
Kız kıskançlık krizine girip bunu
sıkıştırmış tuvalette. Sahneye bi'
çıktı, saç baş birbirine girmiş!

Telefonunu cebinden çıkararak Gökalp, duvar kağıdını arkadaşlarına çevirir. Fotoğrafta on yaşındaki bir kız çocuğu asık suratı ile gelinlikli bir kostümle sahnenedir ve saçları biraz dağını ve kabarıktır.

GÖKALP

Benim yüzyıllık duvar kağıdı...

Gamze sinirle, telefonu indirir.

GAMZE

Gökalpcım arşivimi çıkarttırma bana istersen...

Serkan ve Gökalp gülerken; Yeliz anaç bir tavırla Gamze'ye sokulur.

YELİZ

Çok kötüsünüz ya... Dalga geçmeyin kızın travmasıyla.

GAMZE

İşte bak...

Kafasıyla bir Yeliz'i; bir Serkan ve Gökalp'i işaret eder.

GAMZE (cont'd)

Erkek yakın arkadaş... Kız yakın arkadaş.

Defne, gülererek sohbeti takip ederken;

GÖKALP

(alaycı)

Defne... Bak Cenk düğün günü gelip bî gelsene deyip seni çağırırsa sakın gitme ha... Gamze'nin olaydan ders al.

Gamze, elindeki çatalı sıkarak:

GAMZE

Bak hala devam ediyorlar!

Mert, Defne'ye sokulup sarılır.

MERT

(alaycı)

Sana kimse bir şey yapamaz sevgilim, merak etme.

Asık suratı ile, yemeğini didikleyen Cenk kendi kendine konuşur gibi:

CENK

Yok ben Defne'ye bir şey yapmam da...
Kendimi düğünün ortasında yakıp olay
çıkabilirim. Söz vermiyorum.

Mert'le Defne gülmekle yetinir.

YELİZ

Düğün demişken... Kafanızda bi' tarih
var mı?

Defne, merakla Mert'e bakar.

MERT

En erken ne zamana ayarlayabilirsek
işte...

(bekler)

Düğün için biraz para biriktirmem
lazım. Birkaç ayı bulur herhalde.

DEFNE

Düğün falan istemem ben. Nikah yeter
Mert...

CENK

Nikah da fazla bence nişan sizi
birkaç yıl idare eder.

Gamze, çenesi iyice düşen ve kendini yemeye veren Cenk'in
koluna çimdik atar.

GAMZE

Cenk!

Mert, diğerlerine aldırmadan Defne'yle konuşur. Defne'nin
çenesini tutup kendine çevirir.

MERT

Sevgilim... Sana masallardaki gibi bir
düğün yapmazsam, evlenmemizin anlamı
ne? Seni upuzun bir duvakla yanıma
doğru yürürken izlemek istiyorum ben.

DEFNE

Sevgilim boşa masraf... Düğüne de,
uzun duvağa falan da gerek yok.
Gerçekten...

Yayıldığı yerde sırtını dikleştirir. Hafiften sarhoş olduğu
bellidir.

MERT

Çok sinirlendim şu an sana.

Hızlıca ayağa kalkıp, pencereye doğru ilerler.

MERT (cont'd)
O duvakla ne kadar güzel
görüneceğinin farkında mısın sen?!

Arkadaşları şaşkınlıkla onu izlemektedir.

GÖKALP
Nasıyo bu?

GAMZE
Ne bileyim...

Mert birden tüm gücü ile tül perdeye asılır.

DEFNE
Mert, yapma!

Herkes Mert'e bağırırken, Mert tül perdeyi kopararak perdeye birlikte yere kapaklanır. Arkadaşları ve Defne gülerek koşa koşa Mert'in yanına gider. Kopardığı tül perde, kafasında duvak gibi duran Mert'i görünce hepsi kahkaha atar.

Gökalp telefonu ile Mert'in bir kare fotoğraf çeker. Defne dizleri üstünde eğilip, endişeyle:

DEFNE (cont'd)
İyi misin?

Mert, Defne'nin yüzünü görünce gülümser ve doğrulur. Altındaki perdeyi güç bela çeker ve Defne'nin saçlarındaki tokalarla tutturarak onun kafasına takar. Defne'nin şaşkın yüzünü avuçlarının arasına alır.

MERT
Çok güzel oldun...

Ardından, Defne'ye sımsıkı sarılır.

MERT (cont'd)
Dayanamıyorum ben! Yok mu kaptan
maktan evlendirsın bizi şimdi!

SERKAN
(alaycı)
Ben birkaç kere açılmıştım denize,
sayılır mı?

GÖKALP
(alaycı)
Karadayız ama, olmaz o.

Mert'i ciddiye almayan arkadaşları işi şakaya vururken, Mert birden ayağa kalkıp Defne'yi kucaklar.

MERT
Su buluruz o zaman.

DEFNE
Mert, dur!

Kucağında, kafasından üç metre tül sarkan Defne ile birlikte kapıya doğru koşmaya başlar.

İÇ. APARTMAN - GECE

Mert kucağında Defne apartman merdivenlerinden yalın ayak hızla aşağı inmektedir.

DEFNE
(korkuyla)
Mert düşeceğiz!

MERT
Seni asla düşürmeyeceğim sevgilim!
Asla!

Herkes merdivende peşlerinden endişeyle aşağı koşmaktadır.

YELİZ
Romantik sahnenizi bölmek istemem ama
gerçekten düşüreceksin! Dikkat et!

CENK
Düşerseniz düğün iptal!
(gülerek)
Daha hızlı koş Mert!

DIŞ. APARTMAN ÖNÜ - GECE

Apartmanın önünde büyük fıskiye doğru kucağında Defne ile koşan Mert kendini fıskiye minik su havuzuna atar. Arkalarından terliklerle koşan arkadaşlarına doğru suyun içinden bağırır.

MERT
Serkan, evlendir bizi!

CENK
Serkan, yapma!

MERT
Serkan hadi, evlendir bizi!

Nefes nefese kalmış Serkan, Yeliz'in kulağına fısıldar:

SERKAN
Nasıl evlendircem ben, bilmiyorum ki...

YELİZ
Uydur bir şeyler işte, gönlü olsun
salak aşığın.

Cenk, suratını ekşitmiş bir halde su havuzunun içindeki romantik görüntüye bakarken Yeliz onun kulağına eğilip:

YELİZ (cont'd)
Asma suratını yarın da boşarız.
(güler)
Fıskiye usulü...

Serkan, üzerindeki ceketini çıkarıp Gamze'nin eline tutuşturur.

SERKAN
Tamam geliyorum, bekleyin!

Serkan da fıskiye havuza atlar. Sıçrayan su, herkesi ıslatır. Defne ve Mert'in yanına suları yara yara yaklaşır. Mert'i işaret edip:

SERKAN (cont'd)
(fısıltıyla)
Annesinin adı neydi ya, unuttum
birden!

CENK
(fısıltıyla)
Kamile.

Serkan Mert ve Defne'nin ortasında durur. Sahte bir ciddiyetle:

SERKAN
Sen Kamile oğlu Mert!

MERT
Cenk'in annesinin adı o!

Gamze sinirle Cenk'i fıskiye havuzuna iter

YELİZ
(bağırarak)
Özlem!

Cenk suyun içinde kendine gelmeye çalışırken, Serkan ciddiyetle:

SERKAN
Sen Özlem oğlu Mert...

Defne, şaşkın bir halde kendisine bakan Serkan'a gülümser.

DEFNE
(fısıldayarak)
Yakup...

SERKAN
(alaycı)
Hastalıkta sağlıkta... Ölüm ya da
Cenk sizi ayırana kadar... Yakup kızı
Defne'yi karılığa kabul ediyor musun?

MERT
Evet!

Ne yaptığını bilmeyen Serkan tekrar arkadaşlarına döner.

SERKAN
Şimdi aynı şeyi tekrar mı edeceğim
ya, anne baba falan?

Cenk dayanamayıp, suyun içinde güç bela yürüyerek Serkan'ı
ittirir ve onun yerini alır.

CENK
Ya sus be! Çekil!

Defne'ye dönüp Mert'i işaret ederek:

CENK (cont'd)
Sen bu hıyarı bu salaklıklarına
rağmen kocalığa kabul ediyor musun?

DEFNE
Evet!

CENK
Ben de fıskiyenin bana verdiği
yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan
ediyorum! Hadi, yallah öpün
birbirinizi...

Cenk eliyle Mert ve Defne'nin sırtına dokunup onları
bribirlerine iter. Mert, Defne'nin dudağına bir öpücük
kondurduğu an Cenk ikisine birden gereksiz bir coşku ile
sarılır.

CENK (cont'd)
Oğlunuz olursa adını Cenk koymazsanız
doğumhanede yakarım lan kendimi!

Geriye kalan Yeliz ve Gamze de dayanamayıp kendilerini su havuzuna atar. Ve hep birlikte suyun içinde eğlenmeye başlarlar.

MÜZİL ALTI

DIŞ. SOKAK - GECE

Fıskiye'nin hemen ilerisindeki birkaç basamaktan oluşan medirvene çıkmış olan Defne, elinde daha henüz topraktan koparıldığı belli olan birkaç dal çiçekten yapılmış buket ile arkası dönük olarak durmaktadır. Kafasındaki ıslak tül ardında uzarken, Mert hariç bütün arkadaşları arkada sıraya geçmiş, çiçeğin atılmasını beklemektedir. Defne, çiçeği atar. Arkasına döner. Cenk, arkadaşlarının adeta üstüne çıkarak güç bela çiçeği kapar ve yere kapaklanır.

DIŞ. SOKAK - GECE

Herkes ıslaktır. Mert Defne'yi ceketini vermiş, Defne'nin kafasındaki tül sokakları süpürmektedir. Tüm ekip kendi aralarında şakalaşarak ve ellerindeki şişelerden içmeye devam ederek yürümektedir.

İÇ. HAMBURGERCI - GECE

İki masayı birleştiren ekip, masanın etrafında çember halinde dizilmiştir. Üst üste konulan üç-beş hamburgeri, plastik bir bıçakla kesen Mert ve Defne; tıpkı düğünde pasta kesiyor gibidir. Yarım yamalak kestikleri burgerlerden ikisini ellerine alırlar ve birbirlerine yedirirler. Herkes aynı anda alkış tutar.

İÇ. FOTOĞRAF KABINI - GECE

Kafasında tül perde ile olan Defne ve Mert; fotoğraf kabininde fotoğraf çekilmektedir.

İÇ. FOTOĞRAF KABINI - GECE

Kabinde bu defa tüm ekip vardır. Küçük kabine güçlükle sığmışlar ve üst üste durmaktadırlar. Hep birlikte birkaç fotoğraf çekilirler.

FLASHBACK ÇIKIŞ

İÇ. MERT EV BALKON - GÜN

Mert, çalan zil ve yumruklanmış kapı sesi ile yattığı yerde kaşlarını çatır. Gözlerini açıp, derin bir nefes alır. Acele etmeden kapıya yönelir.

İÇ. MERT EV KAPI ÖNÜ - GÜN

Kapıyı isteksizce açarken, kim olduğunu çoktan biliyor gibidir. Kapıdaki kişiye hiçbir şey söylemeden hemen mutfağa doğru yönelir.

İÇ MERT EV MUTFAK - GÜN

İçeri girer girmez, kendini mutfak masasına bırakır ve başını masaya dayar. Elllerinde torbalarla peşinden mutfağa giren Cenk sinirli görünmektedir.

CENK

Telefonlarımı neden açmadığını
sorabilir miyim?

Cenk elindeki torbaları buzdolabının önüne bırakır. Mert, isteksizce:

MERT

Telefonu meşgul etmek istemediğimi
biliyorsun. Bir şey olduğunda mesaj
at.

CENK

Cevap veriyorsun sanki!

Kötü koku yüzünden suratı ekşiyen Cenk etrafa göz attığında çöpleri görür ve suratı iyice ekşir. Kokuşmuş yemekleri, bulaşıkları incelerken bir yandan Mert ile konuşmaya devam eder.

CENK (cont'd)

Yazıyorum yazıyorum cevap yok.
Arıyorum açmıyorsun. Her defasında
başına bir şey geldi sanıp
korkuyorum!

Arkasını dönüp Mert'e baktığında Mert'in sigara yaktığını görür. Cenk hızla Mert'in yanına gelip elindeki yeni yanmış sigarayı alıp söndürür.

CENK (cont'd)

Ne zamandan beri sigara içiyorsun sen
aptal herif?!

Mert cevap vermeden başını masanın üstüne dayar. Cenk, üstüne gitmek istemez gibi yüzündeki ifadeyi anında düşürür. Buzdolabının önüne gidip, aldıklarını buzdolabına yerleştirmeye başlar. Bu esnada oldukça naif bir ses ile:

CENK (cont'd)
Bir gelişme var mı?

MERT
Var gibi mi duruyor?

Cenk, elindeki paketi buzdolabına koyup arkadaşının sesindeki hüzne dayanamayıp olduğu yere oturur. Buzdolabının kapağı hala açıktır.

CENK
Hala kızgın mısın bana?

MERT
(sinirle)
Cenk, gerçekten... Yine aynı şeyleri konuşmak istemiyorum.

Mert yerinden kalkıp kapıya doğru yürürken, Cenk Mert'in paçalarından tutup çeker.

CENK
Tamam sakın ol... Özür dilerim.

Mert, her ne kadar konuşmadan rahatsız olmuş gibi olsa da duygusal olarak çökmüş bir haldedir. Olduğu yere çöküp Cenk'in yanına oturur. Birkaç saniye hiçbir şey söylemeden yan yana açık buzdolabının önünde otururlar. Sonra birden Mert, dolu gözlerle konuşmaya başlar.

Cenk, Mert'in omuzunu tutup usulca sıkar. En az arkadaşı kadar acı çekiyor gibi görünmektedir.

MERT
Öyle bir haldeyim ki... Sen gelmeden önce dolapta meyveli yoğurt buldum. Defne'ye evlenme teklifi ettiğim günün tarihi vardı üstünde.

Başını yere eğer. Gözlerini ovuşturur.

MERT (cont'd)
(kendi kenine)
Çok saçma.
(bekler)
Küçük şeyler neden bu kadar etkiliyor bilmiyorum ama... Burada böyle oturup, ağlaya ağlaya yedim o yoğurdu. Sonra gidip kustum.

Kafasını kaldırır. Gözleri doludur.

MERT (cont'd)
(usulca)
Canım çok acıyor... Aklımı
kaçıracakmışım gibi geliyor bazen.
Sürekli geçmişte yaşıyorum. Sürekli
eski anılar zihnimde dönüp duruyor.

Yanağından tek bir damla yaş süzülür.

MERT (cont'd)
Sanki birlikte yaşadığımız o üç yıla
hapsoldum, çıkamıyorum dışarı.
(bekler/usulca)
Dayanamıyorum artık.
(bekler/usulca)
Onu tekrar görmek istiyorum...

Mert Cenk'e baktığında Cenk'in kendini ağlamamak için sıkkan
yüzünde, yanaklarından aşağı süzülen bir damla yaş görür.

MERT (cont'd)
Sen niye ağlıyorsun orospu çocuğu?

CENK
Yoğurda üzüldüm orospu çocuğu!

İkisi, aynı anda ağlarken güler. Cenk birden açık
buzdolabını fark edip:

CENK (cont'd)
Ama iyi oluyormuş buzdolabı açık
ağlamak. Ferahlatıyor bir yandan...

MERT
(gülerek)
Siktir git ya...

Cenk birden ayaklanır.

CENK
Gidicem zaten, işim var.

Cenk mutfak kapısından çıkarken, Mert gözüyle onu izler.

MERT
Yine gel...

CENK (RESİM DIŞI)
Kapıdan kovsan bacadan gelirim sen
hiç merak etme.

Mutfak kapısından kısmen görünen açıda Cenk'in kapıdan çıkmadan önce, gazetelikte duran üstünde ne olduğunu görmediğimiz bir tomar kağıdı alıp koltuğunun altına yerleştirdiğini görürüz. Mert, bunu görünce belli belirsiz gülümser.

CENK (RESİM DIŞI)

Çıktım ben!

Buzdolabının bip sesi, Cenk gidince daha da rahatsız edici bir hal alır. Mert, o ses ile öylece orada durmaya devam eder.

İÇ. MERT EV SALON - GECE

Üzerindeki kıyafetten başka bir güne geçildiği belli olan Mert, yere uzanmış tavana minik bir projeksiyon ile yansıttığı bir videoyu izlemektedir. Videoda Defne, sırt çantası ile ellerini iki yana açıp koşarken, "Hemen dönüyorum" demesi ve videoyu çeken Mert'in "Kesin geç kalacak" cümlesinden başka birşey yoktur. Bu video üst üste loop halinde dönüp durmaktadır.

Hemen yanındaki plakta, üstünde birkaç kurutulmuş çiçek yaprağı plakla birlikte dönmekte ve eve hafif tempolu bir aşk şarkısı doldurmaktadır.

MERT

(mırıldanarak)

Hemen döneceğim...

MERT (cont'd)

(mırıldanarak)

Hemen döneceğim...

MERT

(mırıldanarak)

Hemen döneceğim...

Kafasını yana çevirdiğinde penceresinden süzülen kağıttan uçaklar görür.

MERT (DIŞ SES)

Doğruydu. Andan koptuğunda, gerçekten alışılmışın dışında bir şey lazımdı insana.

Yattığı yerde doğrulur. Birkaç saniye kağıttan uçakları izler.

İÇ. MERT EV BALKON - GECE

Mert, balkona çıkıp balkonuna düşen kağıttan uçaklardan birine bakar. İçinde bir senaryoya ait olduğu belli olan bir diyalog vardır. Bir adım atıp, yan balkona bakar. Ayça, önündeki senaryo kağıtlarını uçak yapıp sokağa fırlatmakta ve ağlamaktadır.

Mert, içeri girip elinde Ayça'nın ona kurabiye verdiği boş tabakla balkona geri döner. Tabağa bir dal sigara koyup, Ayça'nın balkonuna bırakır.

Ayça, ona doğru döndüğünde gözleri ağlamaktan balon gibi şişmiş ve kıpkırmızıdır. Sigarayı alır, dudaklarına yerleştirir.

O esnada hiçbir şey söylemeden tıpkı Ayça gibi ayaklarını balkon demirlerinden sarkıtan Mert cebinden çıkardığı çakmakla önce kendi sigarasını yakar. Sonra çakmağı Ayça'ya uzatır.

Ayça, sigarayı yakıp, ağlamaya devam ederken konuşur.

AYÇA
Çalıştığım rolü başkasına verdiler.
(burnunu çekerek)
Boşu boşuna bir haftadır gürültümü
çekmiş oldun.

Mert, tepkisizdir.

MERT
(usulca)
Sorun değil.

Kafasını, sokağın karşısındaki billboarda çevirir. Sigara içmeye alışık olmadığı belli olan Ayça acemice ve öksürerek sigarayı içerken konuşmaya devam eder. Gözüyle onu işaret edip:

AYÇA
Tanıyor musun?

MERT
Maketteki adam değil mi?

Ayça usulca kafasını sallar. Sigarasından bir duman daha çeker.

AYÇA
Ege Karadağ. Eski sevgilim...
(MORE)

AYÇA (cont'd)
 (bekler)
 Ben oyuncu olmak istiyorum diye
 benimle birlikte deneme çekimlerine
 katılırdı. Bana destek olmak için...

Sigara yüzünden bir kez daha sarsılarak öksürür.

AYÇA (cont'd)
 Yeteneksizin tekiydi ama.
 (bekler)
 Ben çalıştırdım onu hep.
 (bekler)
 Ama ne oldu? O yakışıklı diye rol
 bile yapamıyorken diziye seçildi, ben
 seçilemedim.
 (bekler)
 Sonra girdiği diziyle birden patladı,
 aynı gece tek mesajla da ayrıldı
 benden.

Elindeki yarısı bitmiş sigarayı yanında yerde yatan maketin
 üstünde söndürür. Kendi kendine konuşur gibi anlatmaya devam
 eder.

AYÇA (cont'd)
 Psikologum içimdeki öfkeyi dışarı
 atmam gerektiğini söyledi diye
 yaptırdım maketini. Biraz pataklarsam
 öfkem azalır belki diye.
 (bekler)
 İşe yaramadı tabii.

Kafasıyla karşıdaki billboardu işaret ederek:

AYÇA (cont'd)
 Tüm şehir onun afişleri ile
 kaplıyken, ben onun varlığı altında
 ezilen sıradan biri olarak kaldım.

Birden, art arda çok şey söylediğini ve Mert'in boş gözlerle
 sokağı izlediğini fark eden Ayça endişeyle;

AYÇA (cont'd)
 Özür dilerim. Kafanı şişirdim senin
 de.

Mert, alnını demirlere yaslar. Ağzında tuttuğu sigaranın
 külleri öylece kendi kendine düşmektedir. Sigarayı usulca
 parmaklarının arasına sıkıştırırken:

MERT
 Kafamı şişirmenin imkanı yok.

Usulca gözlerini kapatır.

MERT (cont'd)
Zaten patlamak üzere.

AYÇA
Anlatabilirsin istersen...

Mert, gözleri kapalıyken konuşur.

MERT
Anlatamam.
(bekler)
Bir anıyı kafanda çok uzun süre
yaşayınca, dilin dönmüyor açıklamaya.

Gözünü açıp, ona doğru sokulmuş Ayça'ya usulca:

MERT (cont'd)
Karmakarışık oluyor içerisi. Zaman
birbirine giriyor.

AYÇA
Rüya gibi mi?
(bekler)
Gece rüya görürken mantıklı olan her
şey uyanınca birbirine girer ve bir
türlü mantıklı bir şekilde
anlatamazsın ya...

Mert belli belirsiz gülümser.

MERT
(usulca)
Öyle bir şey.

Mert, tekrar gözlerini kapattığında Ayça:

AYÇA
(usulca)
Umarım çok kötü bir rüya değildir.

Ayça da Mert gibi yapar ve gözlerini kapatır. İkisi, yan yana balkonda ayakları demirden sarkarken öylece dururlar.

FLASHBACK GİRİŞ

DIŞ. BALKON - GECE

Defne ve Mert, yarı uykulu bir halde sabaha karşı balkonda yan yana oturmaktadır. Ayakları demir balkon korkuluğundan aşağı sarkmış, yüzleri de demirlere dayanmış bir halde konuşmaktadırlar. Defne'nin kafasında, fıskiye sonrası olduğunu anlayacağımız üzere havlu sarılır.

DEFNE

Neden?

MERT

Ne neden?

DEFNE

Ani evlenme teklifin... Cenk'in
söylediği doğru aslında. Okulumun
bitmesini bile beklemeden birden...

MERT

(usulca)

Fotoğralarını çekerken sana sürekli
seni üzecek sorular soruyorum.
Fotoğraflarda gerçek duygunu
yakalamak için...

(gülümseyerek)

Bi kez olsun kızdırmayacak bir şey
sormak istedim.

DEFNE

Mert... Nefes alışından yalan
söyleyip söylemediğini anlayabilecek
kadar iyi tanıyorum seni. Hadi, cevap
ver. Neden?

Mert birkaç saniye Defne'ye bakar.

MERT

(çekinerek)

Sana ne zaman en çok kimin
fotoğrafını çekmek isterdin desem,
ailemin diyorsun.

Parmaklarını, Defne'nin yanağına değdirir ve usulca sever.

MERT (cont'd)

(çekinerek/usulca)

Senin için her şeyi yaparım. Ama
henüz cenneteki birinin fotoğrafını
çekebilmenin yolunu bulamadım. O
yüzden, artık beni de ailen olarak
görmeni istedim.

DEFNE

(usulca/şefkatle)

Sen zaten benim ailemsin...

Birkaç saniye dolu gözlerle birbirlerine bakarlar. Defne
yüzünü demirden kaldırığında Mert güler. Defne'nin yüzünde
yaslandığı demir parmaklık yüzünden kırmızı bir iz
çıkıştır.

MERT
Yüzünde demirin izi çıkmış.

Defne, yüzü hala demire yaslı olan Mert'in çenesinden tutup yüzünü kaldırır.

DEFNE
Senin de...

Mert Defne'nin yüzünü avuçlayıp, kızarmış yanağına bir öpücük kondurur.

MERT
Seni çok seviyorum. Biliyorsun değil mi?

Defne, başını Mert'in omzuna yaslar.

DEFNE
Bilmiyorum.

Gözlerini usulca kapatır.

DEFNE (cont'd)
Ama hissediyorum.

İçini çeker usulca.

DEFNE (cont'd)
Ben de seni çok seviyorum. Sen de hisset...

Kamera balkondan giderek uzaklaşırken, konuşma ve gülüşme sesleri de giderek azalır.

MERT
Hissediyorum.

DEFNE
Çocuğumuzun adını Cenk koyacak mıyız cidden?

MERT
Kız olursa bile koyacağım mecburen.

DEFNE
Yoksa gerçekten olay çıkarır...

MERT
Çıkarır.

Kamera iyice uzaklaşır. Kocaman apartmanda bütün ışıklar kapalıdır ve sadece onların evinde ışık yanmaktadır.

FLASHBACK ÇIKIŞ

İÇ. MERT EV BALKON - GECE

Mert gözlerini açıp usulca ayaklanırken:

MERT
Tanıştığımıza tekrar memnun oldum
Ayça. İyi geceler...

Ayça, hafifçe tebessüm edip:

AYÇA
Ben de...
(bekler)
İyi geceler.

Mert içeri girdiğinde, Ayça da boş tabağı eline alıp ayaklanır ve maketi ezerek kendi mutfağından içeri girer.

İÇ. AYÇA EV MUTFAK - GECE

Elindeki boş tabağı tezgaha bırakıp, diğer bulaşıkları makineye yerleştirmek için kollarını sıvadiğında telefonu çalar. Telefonu açıp, handsfreeye alır ve tezgaha bırakır.

AYÇA
Alo?

TELEFONDAKI KİŞİ (RESİM DIŞI)
Yarın sabah 8'de karşıda olabilir
misin? Bir dizi işi çıktı.

Ayça elindeki tabağı bırakıp, kaşlarını çatarak:

AYÇA
Ne dizisi?

Telefonu eline alır.

TELEFONDAKI KİŞİ (RESİM DIŞI)
Sana ne be kızım ne dizisi!
Figürasyon için lazımsın. Bu defa iyi
para veriyorlar he, bin lira
alacaksın.

Ayça gözlerini devirir.

AYÇA
Tamam, gelirim. Servis alacak mı
beni?

TELEFONDAKI KİŞİ (RESİM DIŞI)

(sarkastik)

Yok özel şoför yollayacaklar.

(sinirle)

Atla otobüse gel işte. Yarın 8'de sette ol. Konum atarım.

Telefon Ayça'nın yüzüne kapanır. Ayça telefondaki kişiyi taklit ederek:

AYÇA

Yok özel şoför yollayacaklar.

Sırtını tezgaha dayayıp kollarını göğsünde birleştirir. O sırada gözü balkona kayar. Makete seslenir gibi:

AYÇA (cont'd)

Bu akşam orada dur da, soğukta aklın başına gelsin.

Bulaşıkları yerleştirmekten vazgeçip, mutfağın ışığını kapatır ve gider. İki saniye sonra ışık tekrar açılır. Ayça balkondaki maket Ege'yi kucaklayıp yanında götürür.

İÇ. AYÇA EV YATAK ODASI - GECE

Minik gece lambasının loş ışığı, Ayça'nın yüzüne vurmaktadır. Yatakta, yorganın altına girmiş oturmaktadır. Yanında ise yine maket Ege vardır. Ayça ellerini birbirine geçirip, gözlerini kapatır.

AYÇA

Allah'ım ne olur yarın güzel bir gün olsun.

Gözlerini açıp, yukarı bakar.

AYÇA (cont'd)

Çok güzel olması şart değil. Orta halli bir şey de olur. Ama ne olur kötü olmasın.

Derin bir nefes alıp, gece lambasını kapatır. Yatakta sola döner. Maket diğer tarafta durmaktadır. Yatakta usulca dönüp, maket ile konuşur gibi:

AYÇA (cont'd)

Hala karanlıktan korkuyor musun?

Gece lambasını tekrar açar.

AYÇA (cont'd)

Bu sana son kıyağım.

Maket ona, o makete bakar.

AYÇA (cont'd)
(kendi kendine)
Yalnızlıktan kafayı yiyorum
heralde...

Yorganı kafasına kadar çeker.

AYÇA (cont'd)
İyi geceler!

DIŞ. SOKAK - GÜN

Yirmili yaşlarının sonlarında görünen, kızıl saçlı ve oldukça çekici bir kadın olan RÜYA sivri topuklularıyla telefonla konuşurken yürümektedir. O esnada birden ayaklarına doğru bir sürü portakal yuvarlanmaya başlar. Portakalları görmediğinden sivri topuklusu ile yanlışlıkla portakallardan birine basar ve portakal topuklusuna takılır. Dengesini kaybeden Rüya tam düşecekken, uzun boylu, oldukça yakışıklı bir genç olan EGE kadını belinden tutup yakalar ve düşmesini engeller. Bu kişi, Ayça'nın evindeki karton maketteki kişidir. İkili birkaç saniye göz göze baktıktan sonra:

YÖNETMEN (RESİM DIŞI)
Kestiiiiik!

Yönetmenin komutu ile arkada portakalları toplayan Ayça'nın yerde elindeki portakalla öylece asık suratla durduğunu görürüz. Elindeki portakalla ayağa kalktığı anda Ege, ona hiç bakmadan Rüya ile birlikte yanından geçer gider.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Film ekibi ve Ayça yemek sırasındadır. Ayça üzgün bir suratla sırada beklerken, önünde duran ekipten birisi yanlarından geçen bir başka ekip arkadaşına seslenir.

GÖREVLİ
Ege beyin yemeğini götürdünüz mü?

GÖREVLİ 2
Hallettim!

GÖREVLİ
Söylediği restorandan aldınız değil mi? Sonra menajeri başıma ekşiyor.

Ayça yemeğini alırken duydukları ile iyice yüzünü asar. Tepsisini alıp, diğerlerinin yanına oturduğunda onunla eş zamanlı yemeğini alıp masasına ilerleyen Görevli 1 Ayça ve diğer figüranlara:

GÖREVLİ 1

Bu arada birkez daha hatırlatıyorum.
Oyuncularla konuşmak, fotoğraf
çektirmeye çalışmak yasak. Aklınızdan
çıkarmayın. Yarım saate sizlerle bir
geçiş sahnesi daha alacağız.

Herkes kafasını sallayıp onaylarken, Ayça hala elinde sıkıldığı portakala kitlenmiştir. Gözlerinde hayal kırıklığı ve öfke aynı anda belirir.

FLSHBACK GİRİŞ

İÇ. BUTİK - GÜN

Tarzı ve halinden o dönem liseye gittiği belli olan Ege, kabinin önünde kolları göğsünde bağlı bir şekilde beklemektedir. Kabin perdesini, içeriye bakmadan usulca sallayıp:

EGE

Ayça, giydin mi?

İçeriden ses gelmez. Ege'nin kaşları usulca çatılır.

EGE (cont'd)

Ayça?

Kulağını kabinin perdesine dayadığında içeriden ağlama sesi duyar. Endişenir ve etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol edip kabinin perdesini açar. Ayça, üzerindeki turuncu elbise ile yere oturmuş, bacaklarını göğsüne çekmiş ağlamaktadır. Ege, küçük kabinin içine girer ve perpeyi örter.

İÇ. KABIN - GÜN

Ege de tıpkı Ayça gibi dizlerini karnını çekerek Ayça'nın karşısına oturmuştur. Kabin oldukça dar olduğundan ayakları birbirine geçmiş bir şekilde oturmaktadırlar.

EGE

Neden ağlıyorsun?

Ayça, ağlarken burnunu çeker.

AYÇA

Bunun da fermuarı kapanmadı.
Mezuniyetin en çirkin kızı ben olcam.

EGE

Saçmalama! Ne giyersen giy güzel
olacaksın.

Ayça birkaç saniye Ege'ye bakıp, içinde tuttuğu şeyi döker
gibi:

AYÇA

Geçen gün instagrama fotoğraf
atmıştım ya seninle... Okuldan bir
sürü kişi aynı anda portakalla muz
emojisi attı yorumlara... Dalga
geçmek için...

(bekler/ağlayarak)

Sen görme diye sildim hepsini.

Ege, anlamamış gibi:

EGE

O ne demek ki?

Ayça birden sinirle, hıçkırıkları arasında parlar.

AYÇA

(sinirle)

Sen uzun sarışınsın, ben kısa ve
şişkoyum diye işte be! Neyini
anlamıyorsun?!

Ege, şaşkınlıkla gözlerini kırptırır.

AYÇA (cont'd)

Senin yanına yakışmadığımı konuşup
duruyorlar aylardır.

Ege, kafasını yana atıp çocuksu ve tatlı bir ifade ile:

EGE

(sevimlilikle)

Portakalı daha çok severim ben
halbuki...

(sinirle)

Ayrıca öyle olsak kime ne?

Ege birden ayağa kalkar.

EGE (cont'd)

Hadi kalk. Gidiyoruz.

Gözleri kıpkırmızı Ayça, şaşkın bir halde Ege'ye bakar.

AYÇA

Nereye?

Ege, elini Ayça'ya uzatır.

EGE

Kıyafetlerimizi giymeye.

Ayça elini Ege'ye uzatır ve ayağa kalkar.

İÇ. PARTİ SALONU - GECE

Okul salonunu andıran çok büyük olmayan bir salonda ortalama 40-50 öğrenci vardır. Hepsi oldukça şık parti kıyafetleri ile dans etmektedir. Birden herkes kapıya doğru şaşkın bir halde bakmaya başlar. Kamera kapıya döndüğünde Ayça ve Ege görünür. Ayça portakal, Ege muz kostümü giymiştir. Ege Ayça'nın elini tutup salonun ortasına yürür. Ve dans etmeye başlarlar.

FLASHBACK ÇIKIŞ

İÇ. KARAVAN - GÜN

Ekipten bir kadın asistan, Ege'ye oldukça pahalı görünen bir et getirir. Ege başıyla teşekkür ederken yanındaki menajerine usulca fısıldar.

EGE

Ben et sevmiyorum ki. Niye her seferinde et söyletiyorsun bana?

MENAJER

Hiç anlamıyorsun bu işlerden.

Menajeri eti usulca önüne çekip, bir parça ağzına atarken:

MENAJER (cont'd)

Böyle şartlar sunmak lazım.

Ege'nin gözü, karavanın öteki ucundaki makyaj kısmında oturan Rüya'ya kayar. Telefonuyla ilgilenmektedir. Önüne konulan yemeğe teşekkür dahi etmez.

DIŞ. KARAVAN ÖNÜ - GÜN

Oyuncu karavanından çıkan iki kadın ekip çalışanı, kapıyı örttükten sonra kendi aralarında homurdanarak konuşurlar.

ASISTAN

Bu Rüya'ya acayip kılım. Soğuk nevale!

ASISTAN 2

Kamera diye bir şey olmasa gülmez de bu.

O sırada yanlarına doğru gelen, uzun boylu, hafif kilolu orta yaşlı bir adam olan KEMAL, yanında takım elbiseli bir erkek ile karavana doğru yürümektedir. Asistanlar Kemal'i gördüklerinde hemen ciddileşir. Kemal karavanın önüne geldiğinde, oldukça belirgin bir şive ile:

KEMAL

Kolay gelsin çocuklar. Var mı sıkıntı?

Ancak cevabı beklemeden yanındakiyle birlikte karavana girip kapıyı hızla kapatır. Asistanlar şaşkınlıkla birbirlerine bakar.

İÇ. KARAVAN - GÜN

Kemal içeri girdiğinde Ege ve menajeri oturushlarını düzeltir. Ege'nin menajeri önündeki eti çaktırmadan Ege'nin önüne ittirir. Kemal, keyifle koltuğa oturur. Yanındaki asistanı, oldukça zayıf ve kısa bir adam olan POYRAZ ise Kemal'in yanında ayakta durur.

MENAJER

Hoş geldiniz Kemal bey.

EGE

Hoş geldiniz.

Kemal göz ucuyla Rüya'ya bakar. Aynada makyajını tazelemektedir. Aynadan göz ucuyla Kemal ile selamlaşırlar.

KEMAL

Eee anlatın bakalım, keyifler nasıl bakalım gençler?

Ege çocuksu heyecanı ile ciddi durma çabasının arasına sıkışmış bir tavırla:

EGE

Heyecanlıyız biraz işte, ama çok keyifli başladık.

Kemal Ege'yi dinlemez, dikkati karavandadır.

KEMAL

Poyraz bu karavan biraz küçük mü
yav...

(bekler/gölerek)

Neyse şu dizinin reytingleri bi' iyi
gelsin size prefabrik ev yaptırırım
sete. Geniş geniş oturursunuz.

EGE

(kibarca/geçıştirerek)

İnşallah Kemal bey.

Kemal, Ege'nin dizlerine vurup babacan bir tavırla:

KEMAL

Bana Kemal abi de yav. Ne beyi...

Bir süre gülerek yine karavanı inceler.

KEMAL (cont'd)

(kendi kendine)

Küçük baya... Büyütmek lazım.

Birden odağını tekrar oyunculara verip, iştahla konuşmaya
başlar.

KEMAL (cont'd)

Fanlarınız da çıldırdı dizi
haberiyle. Her yerde haberleriniz boy
boy...

Bir Rüya'ya bir Ege'ye bakıyordur ancak Rüya konuyla
ilgilenmiyormuş gibi kendi işine devam etmektedir.

KEMAL (cont'd)

Ben menajerlerinizle de konuştum,
diyoruz ki biraz köpürtelim şu
haberleri...

Ege bir menajerine, bir Kemal'e bakar.

EGE

(şaşkın)

Ne gibi?

KEMAL

Canım büyük şeyler değil...
Röportajlarda falan azıcık yakın
durun... Ne bileyim, birkaç kere
dışarıda yemek yerken yakalanın...

Parmakları ile köpürme hareketi yapar gibi, neşeyle:

KEMAL (cont'd)
Köpürtelim biraz...

Makyaj masasından aniden kalkan Rüya:

RÜYA
Hallederiz.
(Ege'ye)
Yarın akşam boş musun?

Bir an boş bulunan Ege, oldukça yüksek bir hevesle:

EGE
Evet!

Ege'nin menajeri Ege'yi dürter.

MENAJER
(sahte gülümsemeyle)
Ajandasına bir bakalım...

Rüya menajerini dinlemeden, karavanın kapısına doğru yürür.

RÜYA
Yarın akşam Kivi'nin önüne
çağırırsınız muhabirleri. Biz de
yakalanmış gibi yaparız.

Kapıyı açıp, dışarıya doğru bir adım atar. Arkasını dönüp,
her zamanki soğuk yüz ifadesiyle:

RÜYA (cont'd)
(menajere)
Ajandana yaz, yarın akşam 8'de beni
evden alsın.

Kapıyı arkasından çekip çıkar. Kemal, Rüya'nın arkasından:

KEMAL
(kendi kendine)
Bayılıyorum bu Rüya'ya yav... Harika
bir kadın. Ayrı bi' havası var.

Ardından Kemal de oturduğu yerden kalkar.

KEMAL (cont'd)
Neyse iş güç beni bekler. Siz
halledersiniz.

Hızla asistanıyla kapıdan dışarı çıkar ve kapıyı kapatır.

KEMAL (RESİM DIŞI)
Poyraz sence de küçük değil mi bu
karavan yav? Nefes alamadım içeride.

Herkes karavandan çıkınca, Ege ve menajeri tek kalırlar. Menajer, Ege'ye sokulup çocuk azarlar gibi:

MENAJER
Niye atlıyorsun hemen?!

EGE
(çocuksu)
Sen demedin mi yapımcı ne derse yap diye?

MENAJER
Ağırdan al biraz!
(bekler)
Tabii yaparız diyeceksin... Sonra ajandamıza bir bakalım uygun tarih belirleyelim...

Menajeri, Ege'ye döndüğünde Ege'nin kendi kendine sırtıttığını fark eder.

MENAJER (cont'd)
Dinliyor musun sen beni?!

EGE
(kendi kendine)
Yarın ne giysem acaba...

Heyecanlı bir hali vardır. Ayağa kalkıp karavanın içinde volta atmaya başlar

EGE (cont'd)
Salonlar kapanmış mıdır? Cilt bakımı falan yaptırsaydım...

MENAJER
(şokla)
Sen bu randevu olayını ciddiye almıyorsun değil mi?

EGE
(çocuksu/geçiştirerek)
Yok canım, ne ciddiye alması? Kamerada iyi görüneyim diye...

MENAJER
(uyarır gibi)
Bana bak... Rüya tanıdığım en gudubet insandır. Üzer seni. Sakın kendini kaptırma.
(bekler/sertçe)
Hem ablan yaşında kadın!

EGE
Altı üstü 6 yaş var aramızda. Ne
ablası ya...

Karavandaki makyaj masasına oturup yüzünü incelemeye başlar.

EGE (cont'd)
Yok, kesin cilt bakımına gitmem lazım
benim.

Menajeri baymış bir halde oturduğu koltuğa gömülür.

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Mert, kırmızı tekli koltuğa iyice gömülmüş sigara
içmektedir. Karşısındaki pencerede tül perdenin altında
dışarıya dönük Cenk telefonla konuşmaktadır.

CENK
Tamam be, halledeceğim ben bugün!
(bekler)
Arayıp durma Mert'i de!

Telefonu sinirle kapatırken:

CENK (cont'd)
Ya sus, kapat!

Tül perdenin altından, perdeyle kavga eder gibi güçlkle
çıkır.

MERT
Hakan'la mı konuşuyorsun?

CENK
Aynen.

MERT
Ne diyo?

CENK
Boş ver. Ben halledeceğim.

MERT
Söyle.

CENK
Senin sergiden kalan fotoğraflar
için...
(bekler/çekinerek)
Depodan artık almamız lazımmiş. Adam
Hakan'ı darlıyormuş bi' haftadır.

Mert'in tam karşısına oturup, bağdaş kurar. Mert'in ona doğru uzanmış bacağına usulca vurur.

CENK (cont'd)
Ama sen merak etme, ben birazdan
gider hallederim.

MERT
Birlikte gidelim.

CENK
(şaşıırarak)
Emin misin?

Mert, usulca kafasını sallar. Elindeki sigarayı kucağında duran kahve kupasına atar.

İÇ. APARTMAN - GÜN

Mert ve Cenk dış kapıya adım attıkları anda karşı dairenin kapısı açılır. Üstünde pijamaları olan, göz altları mosmor, saçlarından birkaç gündür düş almadığı belli olan darmadağın Ayça manik bir halde gülümseyerek:

AYÇA
Günaydın.

Ayça'nın haline şaşırان Mert bir anlığına afallar ama hızla toparlar.

MERT
Günaydın.

Mert'in tepkisizliği, Ayça'nın bir garip hali yüzünden bir arkadaşına bir karşı komşuya bakan Cenk'i fark eden Mert, neyin beklendiğini anlayıp:

MERT (cont'd)
(Ayça'yı göstererek)
Ayça. Karşı komşum.

AYÇA
(Cenk'i göstererek)
Cenk. Arkadaşım.

AYÇA (cont'd)
Memnun oldum.

Manik tavrı ve hafiften titreyen elleri ile normal davranmaya çalışarak:

AYÇA (cont'd)
Nereye?

MERT
Ufak bir işimiz var-

Ayça, Mert'in sözünü tamamlamasına kalmadan yanındaki askılıktan üstüne bir ceket alıp üstüne geçirir.

AYÇA
Ne tesadüf, benim de.

Kapıyı çekip, ona şaşkınlıkla bakan ikiliye:

AYÇA (cont'd)
Gelebilir miyim sizinle?

DIŞ. SOKAK - GÜN

Üçlü, yan yana yürürler. Cenk, ona ve Mert'e kaçamak bakışlar atan ve rahatsız hissettiği belli olan Ayça'ya yanaşır.

CENK
Sosyal kelebek misin, seri katil mi?
Doğru söyle.

Ayça, gülümser. Hali ve tavrı hala oldukça maniktir.

AYÇA
Şu an tam ikisinin ortasında bir
yerdeyim galiba.

Birkaç adım ötelерinde otobüs durağında duran Mert:

MERT
(Ayça'ya)
İyi uyuyamadın mı?

Ayakta duran Mert'in aksine, durağa oturan Ayça ellerini dizlerine sürterek, gergince:

AYÇA
İki gündür hiç uyumuyorum.

Mert, önüne döner bir şey sormaz. O sessiz kalınca Ayça'nın yanına çöken Cenk bir Mert'e bir Ayça'ya bakar.

CENK
Ben sorayım o zaman.
(bekler)
Neden?

Birisinin bu soruyu sormasını bekliyormuş gibi, Ayça saniyesinde cevap verir.

AYÇA
Eski sevgilimi gördüm de geçen gün.

Henüz yeni tanıştıkları için, pek anlamaz ve bunu belli etmekten de çekinmez. Rahatça:

CENK
Ee?

AYÇA
Ama dizi setinde gördüm. Figürandım ben.

Ayça'nın manik halinin aksine, Cenk oldukça gevşektir.

CENK
Eee?

AYÇA
O başroldü.

Mert: Cenk ve Ayça'ya doğru döner yüzünü. Çok tepki vermese de, hafiften şaşırdığı bellidir.

MERT
(usulca)
Konuştunuz mu?

AYÇA
(sertçe)
Yüzüme bile bakmadı şerefsiz!

Yanlarına yanaşan otobüs, muhabbeti böler. Hep birlikte otobüse binerler.

İÇ. OTOBÜS - GÜN

Kart basan Cenk:

CENK
Takip etmekte güçlük çekiyorum.

Cenk ilerlerken, hemen arkasındaki Ayça'ya:

CENK (cont'd)
Gerçek mi bu olay?

AYÇA
Evet.

Ayça da kartını basıp, ters koltuklarından birine Cenk ile yan yana oturur. Otobüsteki birkaç kişi dik dik pijamaları ile tuhaf görünen Ayça'yı kesmektedir.

Mert, onların aksine onlardan birkaç koltuk ilerideki koltuğa geçerken Cenk merakla Ayça'ya:

CENK
Kim ki senin eski sevgilin?

AYÇA
Ege.
(bekler)
Ege Karadağ.

CENK
(kahkahayla)
Hassiktir...

Ayça'nın mosmor gözleri ile ona donuk bakışı üstüne kahkahası durur.

CENK (cont'd)
Ciddisin?

AYÇA
Ciddiyim.

CENK
(şokla)
Woow.
(bekler)
Geçmiş olsun valla.

Ayça, tam karşı koltuğunda ona şok olmuş gözler ile bakan yaşlı bir teyze ile göz göze gelir. Pijamasının üstüne geçirdiği hırkayı, usulca çekiştirir.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Otobüsten inip, yürümeye başlarlar. Mert, yine onlardan biraz ayrı yürümektedir ve dalgındır.

AYÇA
(kendi kendine)
Resmen üç yıl boyunca hayatının başrolü olduğum herifin dizisinde figüran oluyorum... İroniye bakar mısın?

Mert'in adımlarını hızlandırdığını görünce, sesini biraz alçaltarak Cenk'e:

AYÇA (cont'd)
Çok konuşursam falan beni uyarır mısın? Uykusuzluktan manik haldeyim biraz. Mert'i de darlamayım.

CENK

(sessizce)

Yok yok, konuş. Sen yokken de ben
darlıyorum onu zaten.

(bekler)

Yanında saçmalarsan ya da çok
konuşursan kafası biraz olsun
dağılıyor.

AYÇA

İyi bari.

Ayça'nın titreyen elini fark eder.

CENK

Elin titriyor.

AYÇA

İki litre kahve içtim de dünden beri.
Ondandır. Sorun yok.

Cenk, güler.

CENK

Süper birisin ya...

(bekler)

Kendimi normal hissettiren insanlara
kanım hemen kaynıyor.

Öndeki Mert'e dalmış olan Ayça birden Cenk'i kaçıırır.

AYÇA

Ha?

CENK

(Ayça'yı taklit
ederek)

Ha?

Mert durunca, Ayça ve Cenk de otomatik olarak durur.

CENK (cont'd)

(usulca)

Geldik.

Derin bir nefes alır. Sergi salonunun kapısına öylece bakan
Mert'i kastederek:

CENK (cont'd)

(sessizce)

Ciddi moduma geçmem lazım, arkadaşım
sanırım tetikleniyor.

Usulca Ayça'nın omzuna dokunur.

CENK (cont'd)
 Sen de içerideyken olabildiğince
 kendine sahip çık. Tamam mı?

Ayça usulca kafasını sallar. Cenk koşarak Mert'e yetişir. Ve
 sırtına usulca dokunup, kapıdan girmesini sağlar.

İÇ. SERGI SALONU - GÜN

Mert, duvarı çeşitli tablolar ve çizimlerle dolu sergi
 salonunu gözü ile tararken, aklına bir anı gelmiş gibi
 dalgındır. Yanında, ne diyeceğini bilemez halde gibi görünen
 genç bir adam, GALERİ GÖREVLİSİ durmaktadır.

FLASHBACK GİRİŞ

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Defne, üzerini giymiş ve dışarı çıkmaya hazır bir şekilde
 salona girdiğinde Mert masada çalışmaktadır. Kulağına
 küpesini takmaya çalışan Defne masaya yaklaştığında Mert onu
 fark eder. Defne'nin gözü ise masanın üzerinde yatakta gibi
 rahatça uyuyan Cenk'tedir.

DEFNE
 (şaşkın)
 Cenk neden yemek masamızda uyuyor?

Kitaplıktaki kirli bulaşıkları işaret ederek:

DEFNE (cont'd)
 Ve neden kirli tabaklar
 kitaplığımızda?

MERT
 (gülerek)
 Bence hiç sorma.

Defne bir türlü kulağına takmayı beceremediği küpesini
 avucunda tutarak masaya yaklaşır, Mert'in omzuna çenesini
 dayayıp ne yaptığına bakar.

DEFNE
 Sen ne yapıyorsun.

Mert usulca notlarını eliyle kapatır.

MERT
 Akşamki sergi için...

Defne çenesini Mert'in omzundan çekip:

DEFNE
 (heyecanla)
 Aaa büyük gün, bugündü! Doğru!
 (bekler)
 Evlilik teklifi falan derken aklımdan
 çıkmış birden.

Mert, ayağa kalkıp Defne'nin elinden küpeyi alıp Defne'nin kulağına takarken konuşur:

MERT
 Büyük gün, dündü...

Defne gülümser. Mert'in yanağına minik bir buse kondurup, koltuktaki ceketini alır.

DEFNE
 Ben çıkıyorum sevgilim.

Mert, kapıya yürüyen Defne'yi takip eder.

MERT
 Bugün okulun mu vardı senin?

DEFNE
 Ben senin gibi büyük sergiler, havalı dergi çekimleri yapamıyorum henüz ama... Küçük bir iş aldım. Ona gidiyorum.

Defne ceketini giyip, ayakkabılarını giymeye çalışırken, Mert meraklı bir tavırla:

MERT
 Ne işiymiş bu?

DEFNE
 Aman ne bileyim, kadının biri onu günlük hayatın içindeyken gizlice fotoğraflamam için para verdi.

MERT
 (şaşkın)
 Nasıl yani?

DEFNE
 (alaycı)
 Doğal pozlar istiyor sanırım.

Parmakları ile hashtag işareti yaparak:

DEFNE (cont'd)
 Haberim yokken çekmişler modası geçmemiş hala demek ki...

Mert; kapıyı açıp çıkmak üzereye olan Defne'yi kolundan yakalayıp, sahte bir endişe ve ciddiyetle:

MERT

Dedektifçilik oynamak isteyen bir koca... Ya da gizli bir örgütün üyesi olmasın sana işi veren?

DEFNE

Aynen Mert. Dalga geç işimle.

Mert yüzündeki sahte ifadeyi bozup gülümser.

MERT

Şimdiden kolay gelsin sevgilim.

DEFNE

Ekmek parası işte... Düşün fotoğrafı ya da instagram fotoğrafı istiyorlar henüz benden.

MERT

Okuldan mezun ol bi... Havada kapacaklar seni.

Mert Defne'nin yanağından bir makas alır.

MERT (cont'd)

Neyse ki herkesten önce ben kaptım.

Defne de Mert'e sıcak bir gülümseme ile karşılık verip merdivenlere yönelttiği an, kapı önünde karton kutular olan karşı daireden bir kırılma sesi yankılanır.

AYÇA (RESİM DIŞI)

Uğursuzsun ya!

Defne ve Mert birden durup sese kitlenir.

DEFNE

(sessizce)

Biri taşınıyor galiba.

AYÇA (RESİM DIŞI)

Allah'ım nolur yıldırım düşsün eve şu an!

Mert ve Defne kıkırdar.

MERT

(sessizce)

Az delimiz varmış gibi, bir tane daha olacak galiba.

DEFNE
İyi anlaşırsınız umarım.

MERT
(şımarıkça)
Senin anlaşılamayacağın biri var mı şu dünyada?

Cenk, uykulu ve yarım açık gözleri ile Mert'in arkasından geçer. Mert, Cenk'i kastederek:

MERT (cont'd)
(sessizce)
O insan sayılmaz.

Defne güler. Merdivenlerden inmeye başlar.

DEFNE
Kaçtım ben!

MERT
Akşam kaçta gelirsin? Geç kalmayalım bak sergiye?

DEFNE (RESİM DIŞI)
Sekiz gibi evde olurum!

Mert Defne'nin merdivenden inişini izlerken, karşı daireden gelen matkap sesini duyar. Mert, kendi kendine "İşimiz var" der gibi gülümser, ardından kapıyı örter.

İÇ. SERGI SALONU KORIDOR - GECE

Arkasından takip ettiğimiz Defne, kırmızı şık elbisesi ile koşar adım sergi salonuna doğru ilerlemektedir. Kapının önüne geldiğinde, kapıdaki tabelaya bakar. Üstünde, "AŞKIN -DE HALİ FOTOĞRAF SERGİSİ" - MERT ULUSOY yazmaktadır. Hala arkasından takip ettiğimiz Defne, üstündeki kırmızı elbisesini hafifçe çekiştirir, derin bir nefes alır ve içeri girer.

İÇ. SERGI SALONU - GECE

Defne, kalabalık salonu gözüyle tarar. Duvarlarda, onlarca irili ufaklı altın varaklı nostaljik görünen çerçeve, içlerinde fotoğraflarla asılıdır. Aralara, zaman temasına uygun şekilde çeşitli boy ve şekilde antika saatler asılmıştır. Küçük topukluları ile küçük adımlarla kendisine en yakın fotoğrafın önüne gidip incelemeye başlar.

İncelediği fotoğraf, neredeyse yüz ayrı parçaya ayrılmış; gelişigüzel yerleri değiştirilerek birleştirilmiş bir kadın portresiydi. Üstünde "PARÇALARDA" yazmakta, altındaki notta, ise şu yazmaktadır:

MERT (DIŞ SES)

"Dikkatinizi ilk çeken neydi?
Gülümsemesini bulun.
Zorlanmayacağınıza eminim. Çünkü bin
parçaya ayrılrsa da, ısıldayan
gülümsemesi olacak..."

Birkaç adım atıp, bir soldaki fotoğrafın önünde durur. Bir önceki fotoğraftaki kişi olduğu belli olan kadının, yatak odasında halıda uyuklarken çekilmiş fotoğrafıdır. Uyuklamasına rağmen yüzünde minicik bir gülümseme vardır. Fotoğrafta yüzüne düşen güneş ışığı, dudaklarını parlatmıştır. Üstünde "UYKUDA" yazmaktadır. Altındaki notta ise şu yazmaktadır:

MERT (DIŞ SES) (cont'd)

"Rüyasında ne görüyor dersiniz? Ben o
sabah, onu halıda bulduğumda neden
orada olduğunu bile sorgulamadım
gülümsemesini görünce. O uyanana
kadar gülümsemesini izleyip, zihnine
sızmaya çalıştım."

Arkası dönük kadın, fotoğrafı incelerken; hemen yanında onunla aynı fotoğrafı inceleyen bir başka konuk gülümseyerek:

KONUK 1

(iç çekerek)

Kız çok şanslı...

Konuk 1, yanına döndüğünde, yirmilerinin başında oldukça güzel bir genç kadın olan DEFNE'nin yüzünü görür. Konuk, Defne'yi görünce fotoğraflardaki kızın o olduğunu anlar ve şaşırır. Defne dolu dolu gözlerle, içtenlikle gülümser.

DEFNE

Bence de çok şanslı.

Konuk 1 ve Defne birbirine bakarken; Mert, Defne'nin beline yapışır ve onu kendine çeker.

MERT

Sevgilim!

Sımsıkı sarılırken, kızın boynuna bastırıldığı dudaklarını hafifçe kulağına doğru yaklaştıtırıp:

MERT (cont'd)
 (fısılayarak)
 Geç kaldığın için evde kavga
 edeceğiz.

Defne, herkesin onları izlediğini bildiğinden sessizce ve
 dişlerinin arasından konuşur.

DEFNE
 Sen öyle san.

Kafasını sevgilisinin göğsünden çekip, çantasından oyunun
 yönünü değiştiren "Uno Reverse" kartını çıkarır.

DEFNE (cont'd)
 En son tartışmamızda o kadar
 haklıydım ki bana bir sonraki
 kavgadan kaçış kartı vermiştin,
 Hatırladın mı?
 (kartı uzatarak)
 Suçlu olsam da kavgadan kaçıyorum.

MERT
 (alaycı)
 Hevesimi kirdin şu an ama...

Kartı alıp, ceketinin iç cebine koyar. Defne, büyülenmiş
 gibi etrafına bakınır. Dikkatini hemen serginin en büyük
 fotoğrafı çeker. Küçük adımlarla, Mert'i arkasında bırakıp
 insanların arasından geçerek fotoğrafın önünde durur.
 Fotoğrafta, duvarda asılı bir fotoğrafının önünde verdiği
 pozun önünde verdiği poz vardır. Üç Defne, iç içedir karede.
 Üstünde "DEFNE" yazmaktadır.

MERT (RESİM DIŞI)
 Seni sonsuza hapsettim.

Defne arkasına döndüğünde, Mert'in parmaklarını kare gibi
 yapıp ortasından ona baktığını görür. Mert hılızca Defne'nin
 yanına gelip beline kolunu dolar.

MERT
 Onur konuduğum da geldiğine göre,
 artık küçük bi' konuşma yapabilirim
 sanırım.

Defne, utahngaç gülümsemesi ile ellerini önde
 birleştirirken; Mert konuklarla göz teması kurarak:

MERT (cont'd)
 Öncelikle geldiğiniz için hepinize
 çok teşekkür ederim.

Küçük kalabalığın en önünde, Mert'in arkadaşları Cenk, Yeliz, Gamze, Serkan ve Gökalp'in yanı sıra; Mert'in anne ve babası da vardır. Cenk hariç herkes heyecanlı görünmektedir.

MERT (cont'd)
Serginin ismi, Aşkın -De Hali
malum...
(bekler/alaycı)
Aranızda sayısalcılar falan varsa
diye ufak bir not...

Alaycı tavrını sürdürerek, öğretmen edasıyla:

MERT (cont'd)
"-de hali ismin hal eklerindendir ve
ismin bulunduğu yeri ifade etmekte
kullanılır."

Huysuzlanan Cenk, alay eder gibi:

CENK
Ders anlatmaya mı çağırdın bizi
buraya birader?
(bekler)
Sınav da yapacak mısın?

Kalabalıktan küçük kahkahalar duyulurken, Cenk'in hemen yanındaki Gamze, Cenk'i sinirle dürter.

GAMZE
Çocuk bi' şey anlatıyor, sus be!

Gülümseyen Mert ve Defne; Cenk'e bakarken;

MERT
(alaycı)
Devam edebilir miyim Cenk'cim?

Cenk, elindeki içkisinden bir yudum alırken, eliyle "buyur" der gibi bir hareket yapar. Bu, Mert'i güldürür. Hızlıca kendini düzelterip tekrar kalabalığa döner.

MERT (cont'd)
"Aşkın -de Hali" dedim sergiye, çünkü
hayatımdaki kadın...

Defne'yi saran kolları ile genç kadını iyice sarmalar.

MERT (cont'd)
Bana gerçek aşkı öğreten... Yaşadığım
her günü cennete çeviren biricik
sevgilim... Benim bulunduğum ve
sonsuz kadar da bulunmayı istediğim
tek yer.

Defne, utangaç gülümsemesi ve dolu gözlerle Mert'e hafifçe dönerken, Mert Defne'nin omzuna bir öpücük kondurur. Konuklar, parıldayan gözlerle onları izlerken:

MERT (cont'd)
Duvardaki tüm saatler, onbiri on geçiyor...

Bakışlarını tekrar konuklara çevirir.

MERT (cont'd)
Defne'yi okul bahçesinde ilk gördüğüm anda olduğu gibi.
(bekler)
Onu gördüğüm an, zaman benim için garip bir şeye dönüştü.
(bekler)
Geçmiş, bugün, gelecek... O an, yüzünde hepsini aynı anda gördüm.

Konuklar bu romantik anın büyüğü ile erir gibi görünürken; Defne de utangaçlık ve duygusallıktan erir gibi kıpırdanır.

DEFNE
(usulca/ağlamaklı)
Mert...

Mert, Defne'ye yüzündeki sıcak gülümsemesi ile bakarken, konuklarla konuşur gibi:

MERT
Size güzel bir haberimiz var.

Bakışlarını, en önce ellerinde telefon ile heyecanla ve ağlamaklı halde o anların videosunu çeken anne ve babasına çevirir.

MERT (cont'd)
Annecim... Babacım...

Annesi, elinde tuttuğu ve video çeken telefonunun titreterek Mert'e kocaman gülümsemesi ile el sallar.

MERT (cont'd)
Oğlunuz ömrünün sonuna kadar dünyanın en mutlu adamı olmaya devam edecek.

Defne'yi yanına çekip ellerini sımsıkı tutar.

MERT (cont'd)
Evlenmeye karar verdik!

Kalabalıktan küçük çığlıklar ve alkış yükselirken; Mert'in anne ve babası heyecanla oğluna doğru koşar.

Kalabalıktan küçük alkışlar, tebrik sesleri duyulurken; birkaç kişi aile tablosunun fotoğrafını çekmektedir. Arkadaşları da kutlamaya katılır gibi yanlarına gelip; çifti kucaklar. Serginin ortasında, sevimli bir insan yumağı görüntüsü oluşur.

İÇ. SERGI SALONU - GÜNDÜZ

Duvarlar hala Mert'in çektiği fotoğraflarla dolu iken; bomboş sergi salonunda yere oturmuş, sırtını duvra yaslamış olan Mert, tepesinde dikilen Galeri Görevlisi'ne hayret dolu gözlerle bakmaktadır. Üzerindeki spor kıyafetlerden, sergi gününün ertesi günü olduğu bellidir.

MERT

(şaşkın)

Pardon, anlayamadım?

GALERİ GÖREVLİSİ

Nesini anlamadın abi? Herifin biri eşek yüküyle para verip fotoğrafların hepsini satın almak istiyor işte.

Duruma tutulduğu belli olan Mert:

MERT

Kimmiş o 'herif'?

GALERİ GÖREVLİSİ

Ne biliyim, asistanı geldi konuştu. Zengin bir abimiz herhalde.

Sinirlendiği belli olsa da, alaycı bir tavra bürünen Mert:

MERT

Siktirsin gitsin oradan...

Görevl, Mert'in önüne çöker. İkna etmeye çalışır gibi:

GALERİ GÖREVLİSİ

Manyak mısın oğlum sen? Al paranı, bak işine işte! Reddedilir mi o kadar para?

MERT

Reddediyorum.

Sinirle ayaklanır.

GALERİ GÖREVLİSİ

Niye açtın sergiyi madem satmayacaksın?!

Mert de ayaklanır. Hala duvarda asılı olan fotoğraflardan birini, ilk kez görüyormuşçasına hayranlıkla incelerken:

MERT

(usulca)

Sevgilimin ne kadar güzel olduğunu
herkese göstermek için açtım. Başka
soru?

Mert'e sokulur. Sinir bozucu bir tavırla, üstüne üstüne
gider.

GALERİ GÖREVLİSİ

Kıskandın mı lan yoksa?

(bekler)

Puh sana! Sanatçı sanatını kıskanır
mı lan insanlardan?

MERT

Kıskanmıyorum. Sadece ne idüğü
belirsiz bir herifin sevgilimin yüz
tane fotoğrafını almasını
istemiyorum.

Sergi salonuna dalan Cenk, elindeki simiti tıkınırken
söylenir.

CENK

Abi anladık pahalı semt ama elli
liraya simit mi olur ya?!

Bir Cenk'e, bir Mert'e bakan görevli, öfkeyle:

GALERİ GÖREVLİSİ

Aman, al sevgilini götür!

Cenk, alık bir halde:

CENK

Bana mı diyo?

Mert Cenk'in tepkisine gülerken, gözü kapoya yönelen Galeri
Görevlisi'ne kayar.

MERT

Depoya koyalım bunları şimdilik. Ben
sonra bir şeyler ayarlarım.

Galeri Görevlisi kapıya doğru büyük adımlarla yürürken,
çemkirir.

GALERİ GÖREVLİSİ

En fazla bir hafta tutarım depoda,
haberini olsun!

Görevli, salondan çıkarken ona hayretle bakan Cenk:

CENK
Niye delirdi bu?

Mert, duvardaki çerçeveli fotoğrafları tek tek indirmeye başlayıp dikkatlice yere bırakırken konuşur.

MERT
(gülerek)
Sapık bir heriften komisyon
koparamadı diye.

CENK
Ne?

MERT
(geçiştirerek)
Boş ver, yardım et şunları çıkarlım.

FLASHBACK ÇIKIŞ

İÇ. SERGI SALONU - GÜN

Mert, sergi salonunda puzzle parçalarından yapılma bir tablonun önündedir. Tabloda bir erkek, bir kadın çift vardır ve birbirlerine sarılmaktadırlar. Sarılma pozisyonu gereği erkeğin yüzü görünmemektedir. Kadının yüzü ise, o kısma denk gelen puzzle parçalarının olmaması sebebi ile boşluktur. Yakındaki Galeri Görevlisi:

GALERİ GÖREVLİSİ
Seni böyle bi' haldeyken zor durumda
bırakmak istemem, biliyorsun...
(bekler/çekinerek)
Ama depo ağzına kadar doldu. Ne
yapacağımı bilemedim.

Görevli, gözlerini tek bir saniye tabloda ayırmayan Mert'e sokulur.

GALERİ GÖREVLİSİ
Geçen akşam yapılan sergiden kaldı.
Pek tutmadı ama, iki parça satıldı
sadece.

MERT
Bunu almak isiyorum.

GALERİ GÖREVLİSİ
(şaşıırarak)
Gerçekten mi?

Mert, hiçbir şey söylemeden adamın yüzüne bakar.

GALERI GÖREVLİSİ (cont'd)
(sırıtarak)
Sana bir güzellik de yaparım fiyatta.

Mert, aklına bir şey gelmiş gibi birden:

MERT
Hakan... Sergiden sonra Defne'nin
fotoğraflarını satın almak isteyen
birinden bahsetmiştin ya...

Görevli, "eee" der gibi bakar.

MERT (cont'd)
Kimdi o? İletişim bilgisi falan var
mı sende?

Görevli, çaresizlikle omuzlarını düşürür.

GALERI GÖREVLİSİ
Söylemiştim daha önce de... Kimdi
hiçbir fikrim yok. Asistanı geldi
konuştu. İsim falan da vermedi...

Birkaç saniye düşünür gibi yapıp:

GALERI GÖREVLİSİ (cont'd)
(çekinerek)
İletişim için bi' numara bırakmıştı
ama... Sen reddedince attım herhalde.

Mert, sıkıntıyla bir nefes verir. Adam, Mert'in haline
üzülmüş gibi:

GALERI GÖREVLİSİ (cont'd)
Ama ben bi' ofise bakarım. Belki bi'
yere falan koymuşumdur. Olur mu?

Mert çaresizce "tamam" der gibi kafasını sallarken; Cenk ve
Ayça ellerinde iki boş alışveriş sepeti ile içeri dalar.

CENK
Bu olur mu ya? Başka bir şey
bulamadık çerçeveleri taşımak için.

GALERI GÖREVLİSİ
(şokla)
Nerden buldunuz onları?

CENK
(gevşekçe)
Yan marketten çaldık. Ama ben akşam
geri getiricem, merak etme.

Mert ve Galeri Görevlisi öylece ikiliye bakınca, hali
hazırda zaten tuhaf görünen Ayça kendini açıklamak istemiş
gibi:

AYÇA
Sorgulayabilecek bir halde olmadığımı
düşündüm.

Ardından cevap gelmeyince, kendi kendine manik bir şekilde
tebessüm eder.

DIŞ. SOKAK - GECE

Ayça ve Cenk, içi Defne'nin fotoğraflarının olduğu
çerçevelerle dolu olan alışveriş sepetlerini sokakta
ittirmektedir. Mert, onlardan epeyce bir önde, elindeki
paketli tek bir tabloyla yürümektedir. Yoldan geçenler,
ikisine bakmaktadır.

Ayça, sepetinde ona dönük bir çerçevede yüzü görünen
Defne'ye bakıp; Cenk'e sokulur. Önde, onları duyamayacak
mesafede olan Mert'i gözeterek:

AYÇA
(sesini alçaltarak)
Mert'e soramadım üzülmesin diye...

Cenk, Ayça'ya döner.

AYÇA (cont'd)
Defne'ye tam olarak ne oldu?

Cenk, birkaç saniye Ayça'ya boş gözlerle baktığında; Ayça
panik olup:

AYÇA (cont'd)
Yani az çok bir şeyler tahmin
edebiliyorum ama... Tam olarak nasıl
oldu bilmiyorum.

Cenk, bakışlarını Ayça'dan çekip, tam önlerinde duran Mert'e
çevirir. Mert bir duvarın önünde, elindeki kocaman tablo ile
öylece durmakta ve bir şeye bakmaktadır.

FLASHBACK GİRİŞ

DIŞ. SOKAK - GECE

Mert ve Defne sokakta el ele yürümektedirler. Defne keyifli, Mert yorgun görünmektedir.

DEFNE
(keyifle)
Son sınavımı da verdim. Artık üç ay özgürüm!

Mert'e dönüp:

DEFNE (cont'd)
Senin günün nasıl geçti? Yorgun görünüyorsun sevgilim.

MERT
Dergi kapağı çekimi yaptım. Ünlü bir modelle çalışmam gerekiyordu...

Metronun içine doğru yürürler.

İÇ. METRO - GECE

Merdivenlerden inerken Mert anlatmaya devam eder.

MERT
Duygusu yoğun bir fotoğraf çekebileyim diye kıza sürekli sorular sordum yine. Biliyorsun... Ama kız o kadar aptaldı ki, sorularımı anlamadı bile. Mimiksiz, ruhsuz fotoğraflar çıktı. Hem yoruldum, hem gerildim.

Defne'ye dönüp, gülümser.

MERT (cont'd)
Ama en azından iyi para aldım. Düğün paramızı biriktirmek için böyle iki-üç çekim daha yapsam...
(neşeyle)
Birkaç ay içinde evlenebiliriz.

DEFNE
(sarkastik)
Düğün için çektiğin eziyetlere bak... Ünlü modellerle çalışmak...

MERT
(sarkastik)
Senin için yapamayacağım şey yok sevgilim.

Metroya ulaştıklarında bekleme alanındaki banka otururlar. Birkaç saniye sessizce bekledikten sonra Defne birden:

DEFNE

On gün içinde ne çok şey oldu, değil mi?

MERT

Hep böyle olacak. Hiç sıkılmayacağız.

Defne serçe parmağını uzatıp:

DEFNE

Söz ver.

Mert de serçe parmağını uzatıp Defne'nin parmağını tutar. Ve baş parmaklarını birbirine değdirip sözü kilitlerler.

MERT

Söz.

İkisinin de yüzüne yine bir gülümseme konar.

DEFNE

Ben çok susadım ya... Bir su alıp geliyorum. Sen de ister misin?

Defne ayaklanır ve yürümeye başlar.

MERT

Hızlı ol ama, iki dakikaya geliyor.

Defne birden hızlanır. Mert, kollarını iki yana açıp sırt çantası sırtına değe değe koşan Defne'nin videosunu çekmeye başlar.

DEFNE

Hemen dönüyorum!

Mert, sevgilisi köşeyi dönene kadar telefon ekranından onu izler.

MERT

(kendi kendine)

Kesin geç kalacak.

Defne gözden kaybolunca, videoyu durdurur. Geriye yaslanır. Bir süre yalnız başına bekler. Metro gelir, Defne gelmez. Telefonunu çıkarıp, Defne'yi aramaya çalışır. Telefon açılmaz. Ardından yerinden kalkıp Defne'nin gittiği yöne doğru yürür. Ancak Defne ortalıkta yoktur. Panikle telefonuna bir daha sarılır. Ve bir yandan da merdivenlerden çıkmaya başlar.

DIŞ. SOKAK - GECE

Telefon kulağında, Defne'yi ararken bir yandan da etrafta Defne'ye bakmaktadır. Ancak hiçbir yerde yoktur. Yüzündeki ifade iyice endişeye döner. Yanından insanlar geçer. Hayat birden yavaşlamış gibi akar. Defne, adeta ortadan buharlaşıp kaybolmuştur.

FLASHBACK ÇIKIŞ

DIŞ. SOKAK - GECE

Mert'in baktığı duvarda, Defne'nin kayıp ilanları yapıştırılmıştır. Her bir ilanda, başka bir fotoğrafı vardır. İlanının üstünde KAYIP ARANIYOR, yazmakta; altında ise BU GÜLÜMSEMEYİ GÖRDÜNÜZ MÜ? yazmaktadır ve bir iletişim numarası bulunmaktadır.

DIŞ. SOKAK - GECE

Cenk ve Ayça ellerinde sepetlerle; Mert'in uzağında öylece dururken; Ayça şok olmuş bir haldedir.

AYÇA

(sesini alçaltarak)

Nasıl yani? Su almaya gitti, bi' daha gelmedi mi?

(bekler)

Başına bir şey mi geldi acaba?

Cenk "ne bileyim" der gibi omuz silker.

CENK

(sesini alçaltarak)

Başta biz de öyle düşündük...

(bekler/sıkıntıyla)

İlk bir ay, her gün ya sokakta ya da polis merkezindeydik.

Mert'e arkasını dönüp, o anları tekrar yaşıyor gibi sıkıntıyla:

CENK (cont'd)

(sesini alçaltarak)

Her kimliği belirsiz ceset haberinde Mert teşhise gidiyordu. O kadar korkunçtu ki...

(bekler)

Neyse ki, hiçbiri Defne değildi.

Ayça'nın kaşları üzüntü ile çatılırken; Cenk sepetteki fotoğraflardan birini eli ile düzeltirken:

CENK (cont'd)
 (sesini alçaltarak)
 Bir ay sonra telefon hattı kullanıma kapandı. Bir anda...
 (bekler/sesini alçaltarak)
 Polisler hem bu, hem de başka birçok sebepten Defne'nin kendi isteğiyle gittiğini düşünüyor.
 (bekler/sesini alçaltarak)
 Ama Mert inanmıyor tabii.

Ayça, hala duvarın önünde duvara bakan Mert'e bakar.

AYÇA
 (usulca)
 Sen inanıyor musun?

Cenk, omuz silker. Sesini alçaltarak:

CENK
 Neye inanacağımı şaşırdım ben artık.
 (bekler)
 Gözümün önünde hayattaki en iyi dostumun eriyip bittiğini gördükçe...
 Gerçek her ne ise bir an önce ortaya çıksın istiyorum sadece.

Omuzları düşer. Kafasını suçlu hissetmiş gibi yere eğer.

CENK (cont'd)
 (geçiştirerek)
 Bencilleştim herhalde... Bilmiyorum.

Elini, Cenk'in omzuna dokundurur.

AYÇA
 (usulca)
 Çok normal böyle hissetmen... Suçlama kendini.

Cenk, kafasını "tamam" der gibi geçiştirerek sallarken; sepeti sürmeye devam eder. Ve kayıp ilanlarına bakan Mert'in sağına ve soluna geçerler. Mert, eli ile ilandaki Defne'nin gülün yüzüne usulca dokunur. Ardından arkadaşlarına bakmadan yanındaki sepetten içinde Defne'nin bir fotoğrafı olan çerçeveyi çıkarıp alır ve kayıp ilanları ile dolu duvarın önüne bırakır. Ve yine arkadaşları ile göz teması bile kurmadan arkasını dönüp ilerlemeye başlar.

Cenk ve Ayça, üzgün gözlerle önce usul adımlarla ilerleyen Mert'e; ardından birbirlerine bakarlar.

İÇ. MERT EV SALON - GECE

Oturma odasında, Mert, Cenk ve Ayça oturmaktadır. Kahveler yarısına kadar içilmiş, bir süredir orada öylece oldukları bellidir. Telefonuyla takılan Ayça birden:

AYÇA

Ben bayılacağım artık ya...

Kendi telefonu ile ilgilenirken bir yandan da kurabiye kemiren Cenk Ayça'ya bakmadan:

CENK

Uyu artık bence.

AYÇA

Yok, o değil.

Ayça, telefonu Cenk'e çevirir. Ekranda twitter açıktır ve gösterdiği twitte Ege'nin fotoğrafı vardır.

AYÇA (cont'd)

Rahatça sosyal medyada bile dolaşamıyorum. İyi ki bi' dizisi başlıyor. Her yerde o!

Telefonu tekrar kendine çevirir.

AYÇA (cont'd)

(kendi kendine/
söylenerek)

Gerçekten, nasıl kurtulacağım ben eski sevgilimden ya...

Onlardan uzak bir köşede duran Mert birden ayaklanır.

MERT

(Cenk'e)

Cenk, yardım etsene...

(bekler)

Şu çerçeveleri boşaltalım.

Cenk, hızlıca ayaklanır ve peş peşe odadan çıkarlar. Gözüyle onları takip eden Ayça telefonunu haliya fırlatır.

AYÇA
 (kendi kendine/sesini
 alçaltarak)
 Sen arıyorsun bulamıyorsun... Ben
 görmek istemiyorum, her yerde
 karşımda...
 (bekler)
 Hayat çok garip.

Kafasını usulca geriye atıp, koltuğa yaslar. Birkaç snaiye gözlerini kapatmıştır ki, telefon titreme sesi ile kendine gelir. Hemen yerdeki telefonu eline alır. Ekranda Gizli Numara yazmaktadır.

AYÇA (cont'd)
 (şaşıracak/kendi
 kendine)
 Gizli numara mı?
 (bekler/heyecanla)
 Ajanstan mı arıyorlar acaba?

Telefonu açar.

AYÇA (cont'd)
 Alo?

Telefondaki kişi, Ayça'nın sesini duyar duymaz telefonu kapatır. Şaşıran Ayça, kaşlarını çatıp boş boş telefon ekranına bakar.

AYÇA (cont'd)
 Bu neydi şimdi?

O esnada, ekrana telefonun duvar kağıdı gelir. Defne'nin fotoğrafı vardır. Ayça'nın gözleri kocaman olur.

AYÇA (cont'd)
 Hayır ya...

Telefonu halıya fırlatır. Gözü kendi telefonuna kayar. Paniklemiştir.

AYÇA (cont'd)
 Hayır, hayır, hayır...

Cenk, kapıda belirince kendini toparlamaya çalışır.

CENK
 Balkonda yer açıldı. Oraya
 taşınıyoruz. Hadi...

Ayça, usulca kafasını sallayıp ayaklanırken Mert'in sesi duyulur.

MERT (RESİM DIŞI)
Telefonumu da getirsene gelirken!

CENK
(Mert'e)
Tamam!

Cenk içeri girip telefona bakınırken Ayça eliyle yerde duran telefonu işaret eder. Yüzünde korkunç bir ifade vardır. Cenk telefonu alırken Ayça'nın halini fark edip endişeyle:

CENK (cont'd)
Sen artık uyusan mı ciddi ya?
Hiç iyi görünmüyorsun.

Kendini gülümsemeye zorlayarak:

AYÇA
Biraz daha duruyum, sonra gider
uyurum.

Cenk, "sen bilirsin" der gibi bir hareket yapıp birlikte odadan çıkarlar.

İÇ. MERT EV BALKON - GECE

Mert, Cenk ve Ayça balkonda oturmakta ve kahvelerini içmektedir. Ayça her zamanki halinden daha sessiz, Mert ise genelde olduğu gibi dalgındır. Cenk sessiz ortamdan bunalmış gibi:

CENK
Hadi bu konuşmuyor, sen niye sustun
ya? Yan daireden bile geliyordu
sesin.

AYÇA
(geçiştirerek)
Uykusuzluktandır.

Mert, Ayça'ya döner. Yüzünün hali onu da endişelendirmiş gibi usulca:

MERT
Sen git uyu istersen. Uyku tutmazsa
yine gelirsin.

Ayça, Mert'in yüzüne ve ona içtenlikle bakışına dayanamaz birden sırtını dikleştirir. Derin bir nefes alır.

AYÇA

Mert...

(bekler/çekinerek)

Seni biri aradı.

MERT

(şaşkın)

Anlamadım?

Ayça, endişeli ve utanır bir halde çaresizce durumu açıklamaya çalışır. Cenk kenardan ne olduğunu anlamaya çalışır halde izlerken, Mert'in yüzü oldukça serttir.

AYÇA

Kendi telefonum sanıp açtım. Benim sesimi duyunca kapandı telefon. Sonradan fark ettim yanlış telefonu açtığımı...

MERT

Şimdi mi söylüyorsun bunu?!

Mert hızla telefonunu cebinden çıkarıp son arayanalar listesine girer. Mert'in ne yaptığını anlayan Ayça çaresizce:

AYÇA

Gizli numaraydı... Görünmez.

Mert iyice sinirlenir Birden ayağa kalkar.

MERT

Ya Defne'ye? Ya senin sesini duyup yanlış anladıysa?

Balkondaki eşyalardan birine tekme atıp, hışımla içeri girer.

MERT (RESİM DIŞI)

Sikerim böyle işi!

Mert'in içeriden bir şeyleri kırıp dökme sesi gelirken, sesi titreyen Ayça çaresizce kendini Cenk'e açıklamaya çalışır.

AYÇA

Özür dilerim. Bilmeden yaptım...
Sonra da korktum.

Cenk de ayağa kalkıp, içeri girmek için kapıya doğru yönelir.

CENK

Gitsen iyi olacak. Ben onu sakınleştirim.

AYÇA
Gerçekten...

Cenk, Ayça'nın haline üzüldü yanına gider ve eğilip Ayça'nın ellerinden tutup onu ayağa kaldırır. Ardından omuzlarında tutup, içten bir şekilde konuşur.

CENK
Senin bir suçun yok. Bu konuda çok hassas... Onunla arkadaş olma konusunda istekliysen, böyle durumlara alışman lazım.
(bekler/geçiştirerek)
Takma.

Ayça'yı balkonda bırakıp içeri Mert'in yanına gider. Ayça, bir Mert'in evine bakar; bir yan taraftaki kendi balkonuna. Yüzünde ağladı ağlayacak bir ifade vardır. İçeriden bir şeylerin devrildiğini belli eden bir ses gelince, panikle olduğu yerde sıçrar.

CENK (RESİM DIŞI)
İyice kendini kaybettin! Altı üstü bir arama... Nerden biliyorsun Defne olduğunu? İki ay sonra neden gizli numaradan arasın?

Duyduğu seslerle nefesi hızlanırken, titreyen vücudu ile güç bela aradaki demiri geçip kendi balkonuna geçer.

İÇ. AYÇA EV SALON - GECE

Ayça oturma odasında, halıda uzanmakta ve tavanı izlemektedir. Yan taraftan yüksek sesli kavga sesleri gelmektedir.

MERT (RESİM DIŞI)
Cenk siktir git! Gerçekten hiç kimseyi görmek istemiyorum şu an!

Eliyle kulağını kapatır. Gözleri dolu doludur.

AYÇA
(kendi kendine)
Nefret ediyorum senden Ayça...

Gözlerinden birkaç damla yaş düşer. Kendine kızgın haldedir.

AYÇA (cont'd)
(kendi kendine)
Bi kere de batırma işleri...
(MORE)

AYÇA (cont'd)
(bekler)
Ölene kadar yalnız kalacaksın böyle
işte... Kimse seninle arkadaş olmak
istemeyecek.

Dış kapının çarpılma sesi duyulur. Ayça, bu sesle sıkıldığı
ağlamasını salar ve hıçkırarak ağlamaya başlar. Kulaklarını
kapatan elleri ile yüzünü kapatır.

CENK (RESİM DIŞI)
Mert aç şu kapıyı!

Cenk'in Mert'in kapısını yumruklama sesi duyulur. Yanındaki
kumandadan televizyonun sesini dışarıdan gelen sesi
bastırmak için sonuna kadar açar.

Açık televizyonda birden Ege'nin haberi çıkar.

TELEVIZYONDAKİ SES (RESİM DIŞI)
Ünlü oyuncu Ege Karadağ ve güzeller
güzeli Rüya Ergün ilk kez sette
görüntülendi!

Ayça televizyonu kumandadan kapatıp yerdeki yastığı alıp
yüzüne bastırır ve çığlık atar. Ardından yastığı yüzünden
çeker. Yüzünde artık üzgünden çok kızgın bir ifade vardır.

AYÇA
(sinirle)
En çok da senden nefret ediyorum!

Yastığı ekranda görünen ve kameralara gülümseyen Ege'ye
doğru fırlatır. Birkaç saniye, öylece gülerek röportaj veren
Ege'ye baktıktan sonra aklına bir şey gelmiş gibi hızlıca
ayağa kalkıp bilgisayarını açar ve bir şeyler yapmaya
başlar.

İÇ. AYÇA EV SALON - GECE

Yazıcısının başına geçip, bilgisayarda yaptığı şeyin
çıkmasını beklerken, yazıcı usulca kağıdı çıkarır. İlk
görünen kısım KAYIP ARANIYOR yazısıdır. Gerisini görmeden
Ayça'nın yüzüne keseriz. Ayça kağıda oldukça ciddi bir
tavırla bakar.

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Salonda, kırmızı tekli koltuğun önünde yerde oturan Mert'in
üstünde bir önceki gece giydiği kıyafetleri vardır.
Gözaltları mosmordur ve oldukça bitkin görünmektedir. O gece
hiç uyumadığı bellidir.

Önünde dağınık halde duran kayıp ilanlarından birine bakarken, ilanı eline alıp yüzüne yaklaştırır. İlandaki fotoğrafta gülümseyen Defne ile konuşur gibi:

MERT
(usulca)
Nerdesin sevgilim... Şu an yine böyle gülümsüyor musun?

Gözleri dolan Mert, kayıp ilanını yere bırakır. İçine derin bir nefes çekip gözlerini kapatır ve kafasını usulca geri atar. Tam o an kapı zili çalar. Birden heyecanla birden ayaklanır ve kapıya koşar. Kapıyı açtığı anda karşısında, da 50'li yaşlarında somurtkan bir kadın olan EV SAHİBİ'ni görür. Kadın oldukça sinirli görünmektedir.

EV SAHİBİ
İki aydır kirayı ödemiyorsun, hem de aramalarımı reddediyorsun!

Mert oldukça sikkın bir halde, konuşmaya mecali yokmuş gibi usulca:

MERT
Kusura bakmayın, bu aralar aklım pek başımda değil.

EV SAHİBİ
Akılla olacak iş mi bu? Biz de ev geçindiriyoruz değil mi?

Mert kafasını önüne eğerek ve hiçbir şey söylemez. Kadın iyice sinirlenir.

EV SAHİBİ (cont'd)
Böyle olmayacak bu iş Mert, bir ay içinde evimden çıkmanı istiyorum.

Mert, birden yükselir. Kendinden emin bir şekilde konuşur.

MERT
Çıkamam.

EV SAHİBİ
Ev benim evim! Ne demek çıkamam?!

MERT
Defne geri gelirse buraya gelecek. Beni öldürseniz de bu evden dışarı adımımı atmam.

Duydukları karşısında ne tepki vereceğini kestiremeyen yaşlı kadın birkaç saniye ağzı açık Mert'e bakar.

Mert, sinirlenmiş gibi, bir anda yanda duran askıdaki ceketinin cebini kurcalamaya başkar. Kendi kendine:

MERT (cont'd)
(sinirle/söylenerek)
Ayrıca banka hesabına atmamı
istememenizi de anlamıyorum. İlla
nakit nakit...

Cüzdanını çıkarıp banka kartını çıkarır ve kadına uzatır.

MERT (cont'd)
(sertçe)
Şifresi 2214. Alt sokakta ATM var,
oradan çekin kaç aylık kira
istiyorsanız.

İyice şaşırان kadın:

EV SAHIBI
Ne demek şimdi bu, olur mu öyle-

Mert kadının sözünü tamamlamasına izin vermeden:

MERT
Bir senelik kirayı da çekebilirsiniz.
Sizi ne kadar az görürsem o kadar
iyi.

Ardından kapıyı kadının yüzüne kapatır. Duruma iyice sinirlendiği belli olan kadın kapıyı tekmelemeye ve bağırmaya başlar.

EV SAHIBI (RESİM DIŞI)
Terbiyesiz! Aç kapıyı bakayım sen,
nasıl konuşuyorsun annen yaşında
kadınla?!

Sırtı kapıya yaslı bir şekilde derin bir nefes alan Mert en sonunda dayanamayıp kapıyı tekrar açar ve patlar.

MERT
Ayşen abla... Defne iki aydır kayıp.
Geceleri uyku uyumuyorum. Belki Defne
arar diye telefonda annemle bile on
saniyeden fazla konuşmuyorum.
(bekler)
Günüm Defne'yi aramakla geçiyor...
Ama ben onu ararken o eve gelir diye,
aşağı kapı kapanmasın diye araya taş
koyup gidiyorum.
(bekler/usulca)
Gerçekten... Azıcık vicdanın varsa,
beni rahat bırakırsın.

Gözleri dolan ve kötü halde olduğu belli olan Mert'in söyledikleri kadını yumuşatır. Birkaç saniye Mert'e baktıktan sonra kartı sallayarak:

EV SAHIBI
Şifre neydi?

MERT
2214.

Kadın, kafasını "tamam" der gibi sallar.

EV SAHIBI
Kartı paspasın altına bırakırım işim bitince. Birikmiş borcunu, bir de gelecek ayın kirasını çekeceğim.

Mert, başıyla kadını onaylayıp kapıyı bu defa usulca kapatır. Ancak kapı zili o daha kapı önünden ayrılamadan bir kez daha çalar. Mert artık şişmiş bir halde hışımla kapıyı açtığı anda karşısında bu defa Cenk'i görür. Cenk, burnundan solur gibi görünen Mert ile birkaç saniye bakışıp:

CENK
(arsızca)
İçeri girmeden mi sövmeye başlarsın,
bi' üstümü çıkarayım mı?

Mert, hiçbir şey demeden kapıyı açık bırakıp içeri geçer. Cenk de, içeri girer.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Ayça, elindeki bir tomar ilanı insanlara dağıta dağıta; duvarlara asa asa yürümektedir. Ancak bu ilanlar Defne'nin kayıp ilanları değildir. İlanlarda Ege Karadağ'ın şu anki imajının çok aksi komik sayılabilecek bir fotoğrafı vardır. İlanın üstünde KAYIP ARANIYOR, altında ise EGE OSMAN KARADAĞ yazmaktadır.

Yoldan geçen insanlar ilanların fotoğrafını çekip kendi aralarında "Bu Ege o Ege mi" diye konuşurken, biri Ayça'nın yanına yaklaşır. Ayça kafasını kaldırıp yanına gelen uzun paltolu, şapkalı adama bakar. Elindeki ilanlardan birini adama uzatıp:

Kamera açıldığında ilanı verdiği kişinin Ege olduğunu görürüz.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Ege; kafasındaki şapkası, güneş gözlüğü ve bol kıyafetleri ile çevreye çaktırmamaya çalışarak elindeki kayıp ilanı ile Ayça'nın peşinden yürümektedir. Aralarındaki mesafeyi kapatıp:

EGE
(sessizce)
Ayça, bekle...

Ayça, Ege'nin söylediğini duymazdan gelip adımlarını hızlandırır.

EGE (cont'd)
Ayça... Ne demek şimdi bu?

Ayça, neredeyse koşar gibi yürümektedir.

EGE (cont'd)
Bir sabah uyanıyorum, sosyal medya kayıp ilanlarımla dolu... Bi' de göbek adımı da yazmışsın!

Ayça, koşmaya başlar. Ege birkaç saniye anlamsızca aniden koşmaya başlayan Ayça'ya bakar. Ardından Ayça'nın peşinden koşmaya başlar.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Ayça'nın apartmanının sokağındadırlar. Ayça, Ege'nin seslenmelerini hala yok saymaktadır.

EGE
Ayça! Daha ne kadar koşturacaksın beni, yeter!

Ayça koşarak, apartmanın önüne gelir.

DIŞ. APARTMAN ÖNÜ - GÜN

Ayça, dış kapıyı anahtarı ile açarken Ege peşinden yetişir. Ayça, demir kapıyı açıp ittirdiğinde, Ege elini kapıya koyar. Elindeki kayıp ilanını Ayça'nın burnuna sokup:

EGE
Madem konuşmak istmiyorsun, niye yaptın böyle bir şey?

Ayça, kaşlarını çatar. Huysuzca:

AYÇA
Bu ilanda aradığım sen değilsin
çünkü!

İlanı alıp, buruşturur.

AYÇA (cont'd)
Eskiden tanıdığım ve kaybolan biri
bu!

Ege, elini kapıdan çeker.

EGE
Peki...

Arkasını dönüp, yürümeye başladığı an, Ayça buruşturduğu
ilanı Ege'nin kafasına atar.

AYÇA
Geri zekalı!

Ege, şok olmuş gözlerle Ayça'ya döner.

AYÇA (cont'd)
Ne zamandan beri söylediklerimi bu
kadar önemser oldun?!
(bekler)
Israr etsene konuşmak için!

Ege ne yapacağını şaşırmıştır. Bir adım atıp:

EGE
Ayça ne istiyorsun benden ya?
(bekler)
Konuşalım mı, konuşmayalım mı?
(bekler)
Gideyim mi, kalayım mı? Ne
istiyorsun?!

Ayça, buz gibi bir suratla:

AYÇA
Seni dövmek istiyorum.
(bekler)
Şöyle bi' ağzını yüzünü dağıtsam
aşırı iyi gelir.

Ege, sokaktan geçen insanları fark edip apartman kapısına
sokulur.

EGE
(sessizce)
Tamam. Eve girelim, söz dövmene izin
vereceğim.
(MORE)

EGE (cont'd)
(bekler)
Biri görecek diye ödüm kopuyor.

Ayça, soğuk ve öfkeli yüzü ile birkaç saniye Ege'ye bakıp, kapıyı tekrar açar.

AYÇA
(sertçe)
Yürü.

Birlikte apartmana girerler.

İÇ. AYÇA EV GİRİŞ - GÜN

Ayça evin kapısını açar açmaz Ege içeri dalıp kapının arkasına geçer. Ayça, sinirle anahtarı kapı deliğinden çeker ve kapıyı hızla çarpar.

Kapının kapatılması ile rahatladığı belli olan Ege; üzerindeki uzun paltoyu, şapkayı ve gözlüğü çıkarır salona doğru yürürken, etrafı inceler.

EGE
Burada yaşıyorsun demek...

AYÇA
Senin malikanene benzemez ama...

İÇ. AYÇA EV SALON - GÜN

Salona girdikleri an Ayça'nın gözü maket Ege'ye kayar. Ege görmeden makete küçük bir tekme atıp maketi yüz üstü devirir.

Ege, hala evi incelemektedir. Çekingen tavırlarla kanepeye oturur. Cebinden bir paket sigara ve şık bir çakmak çıkarıp:

EGE
İçebilir miyim?

Ayça, soğuk ifadesi ile orta sehpadaki minik vazoun içindeki yapay çiçekleri çıkarıp, vazoyu küllük olarak kullanması için Ege'ye ittirir.

AYÇA
(alaycı)
Benim yaşımda olup sigara içmeyen kalmadı mı ya?

Ege, sigarasını yakar. Ayça ise, halıya oturup sırtını TV ünitesine yaslar.

EGE

Menajerim sesim çocuk gibi çıkıyor
diye içmemi söylemişti. O günden beri
içiyorum.

(bekler)

Başta nefret etmiştim.

Bir duman çekip, kaşlarını usulca çatar.

EGE (cont'd)

(kendi kendine)

Hala ediyorum gerçi.

AYÇA

Seni zehirliyor o kadın. Her anlamda.
Farkındasın di mi?

EGE

Bana yardımcı olmaya çalışıyor
sadece.

AYÇA

(sarkastik)

Eminim yardımdır. Aldığı yüzdelikle
hiiiç alakası yoktur.

Ayça, tırnak dipleri ile oynamakta ve Ege'ye pek
bakmamaktadır. Ege, usulca:

EGE

Özür dilerim.

Ayça, kafasını kaldırıp ona baktığında:

EGE (cont'd)

Sette seni görmezden geldiğim için.

AYÇA

Utandın benden. Di mi?

EGE

Utandım.

(bekler)

Ama düşündüğün sebepten değil.

(bekler)

Sana yaptığım şey için...

AYÇA

En azından biraz insanlığın kalmış
demek ki.

EGE

(usulca/üzülerek)

Söyleme öyle...

AYÇA
 (sinirle)
 Niye? Yalan mı?
 (bekler)
 Yıllarca her anında yanında oldum.
 Sürekli destek olmaya çalıştım sana!

Gözleri öfkeden kızarmaya başlar.

AYÇA (cont'd)
 Ama sen, ortak kurduğumuz hayalde tek
 başına olmaya seçtin. Beni hayatından
 resmen kovdun!
 (bekler)
 Hem de tek mesajla!

Ege, sigarayı vazoya atıp söndürür. Birkaç saniye ona bir
 şey söylesin diye bakan Ayça'nın yüzüne bakar. Stresten
 elini kolunu nereye koyacağını bilemez haldedir. Çekinerek:

EGE
 Birlikte girdiğimiz deneme çekimini
 hatırlıyor musun?

Ayça, tepkisizdir.

EGE (cont'd)
 Birlikte çalıştık...
 (bekler)
 Daha doğrusu, sen çalıştırdın beni.

Gözlerini Ayça'dan çekip, yere çevirir.

EGE (cont'd)
 Ben seçildim, sen seçilemedin...

AYÇA
 (sertçe)
 Bana başarısızlığımı hatırlat diye
 getirmedim seni buraya.

Ege, Ayça'nın dediğini duymazdan gelip anlattığı şeye devam
 eder. Gözleri hala yerededir.

EGE
 Sonra her fırsatta aslında yeteneksiz
 olduğumu ama sırf yakışıklı olduğum
 için seçildiğimi söyleyip durdun.

Kafasını kaldırıp, ona öfkeden kırmızı gözlerle bakan
 Ayça'ya çevirir.

EGE (cont'd)

Senin daha yetenekli olduğunun ben de farkındaydım.

(bekler)

Her zaman olduğu gibi sadece iyi görünüyorum diye avantajlı olduğumun da...

(bekler)

Beni sadece et gibi gördüklerinin, içimin bi' öneminin olmadığına da...

Dayanamayıp, ayağa kalkar. Sırtını duvara yaslayıp, Ayça'ya bakmamaya çalışarak:

EGE (cont'd)

Ama bunu senden duymak...

(bekler)

Övgüsüne en ihtiyacım olan kişiden...

Kafasını kaldırıp Ayça'nın gözlerine bakar.

EGE (cont'd)

(usulca)

Bana nasıl hissettirdi. Hiç düşündün mü?

Ayça'nın öfkeden yanan gözlerinin dolduğunu fark eder.

EGE (cont'd)

Biliyorum, sana acımasızca geliyor. Ama bazen, bin yıllık minnet bir cümle ile silinebiliyor.

Ayça, hayal kırıklığı ile tıslar gibi güler. Kafasını iki yana sallayıp, ayağa kalkar.

AYÇA

Acımasızca değil... Bencilce.

Ege'nin tam karşısına dikilir. Ağlamamak için güçlükle konuşur.

AYÇA (cont'd)

Sen benim nasıl hissettiğimi düşündün mü hiç?

(bekler)

Hayallerimi ilk sana açtım. Seni hayallerime dahil ettim. Seni destekledim. Seninle-

Arkasını döner ağladığını saklamak için. Yanaklarından bir damla yaş süzülürken, çığlık atar gibi:

AYÇA (cont'd)
 Seninle birlikte yürümek istemiştim!

EGE
 (usulca)
 Bana tam olarak ne dediğini
 hatırlıyor musun Ayça?

Ayça, hala arkası dönük bir şekilde ağlamaktadır. Ama sesini çıkarmaz. Yüzünde hatırlamış ve kendinden utanır bir ifade belirir.

EGE (cont'd)
 Heyecanla yanına gelip diyalogları
 birlikte çalışalım istemiştim sadece.
 (bekler)
 Sen de bana "Oyunculuğun için değil,
 yüzün için seçildin. Diyalogları
 nasıl söylediğin kimsenin umurunda
 olmayacak" dedin...

O anları hatırlar gibi, yüzüne buruk bir ifade çöker.

EGE (cont'd)
 (usulca)
 Bi' de, "Kendini çok kaptırma...
 Yüzün eskidiğinde acı çekmemiş
 olursun."

Derin bir nefes çeker içine.

EGE (cont'd)
 Senden ayrılmaya ünlü olduktan sonra
 değil...
 (bekler)
 Bana onları söylediğin gün karar
 verdim. Sadece yüzüne söyleyecek
 cesaretim yoktu, o kadar...

Hala yüzü önünde, onunla göz teması kurmaktan çekinen Ayça'ya bakar.

EGE (cont'd)
 Beni yapımcıların, yönetmenlerin
 inciteceği konusunda uyarmaya
 çalıştın hep.
 (bekler)
 Ama beni ilk sen incittin.

Ayça'nın ağlaması şiddetlenir, hıçkırarak ağlamaya başlar. Ege dayanamayıp, yere çöker.

EGE (cont'd)
 (şefkatle)
 Ağlama, ne olur... Ağla diye
 anlatmadım bunları.

Ayça içini çeke çeke ağlarken:

AYÇA
 Özür dilerim...

Ege dizlerinin üstünde biraz ilerleyip, Ayça'nın önüne geçer. Ayça'nın histerik hal alan ağlamasına dayanamayıp yanaklarını avuçlar ve içtenlikle:

EGE
 Seninleyken, hiç kavga etmedik. Di mi?

Ayça, Ege'nin elleri hala avuçlarındayken kafasını usulca sallar.

EGE (cont'd)
 (usulca)
 Çok iyi anlaştığımız için değildi.
 (bekler)
 Ben senin içini biliyorum diye
 dışınla kavga etmedim hiç.

Ellerini Ayça'nın yüzünden çekip, ellerini tutar.

EGE (cont'd)
 Sana her kızdığımda içimde çözmeye
 çalıştım her şeyi.
 (bekler)
 Biliyorum, bu beni kötü biri yaptı
 senin kafanda.

Ayça'nın ağlaması Ege'nin her cümlesinde azalmak yerine daha da artar. Ege pişman olmuş gibi:

EGE (cont'd)
 (usulca)
 Özür dilerim... Seni ağlatmak
 istemedim.

Elleriyle yüzünü kapatır utanır gibi.

AYÇA
 Neden böyleyim ki...
 (bekler)
 Neden yaptığım her iyi şeyi dilimle
 kaybediyorum.

Histerik ağlaması yüzünden güçlkle konuşarak:

AYÇA (cont'd)
 Duygularım taşana kadar dışarı
 çıkmıyor, biliyorsun... Duygularımı
 belli etmekte hiç iyi olmadım.
 (bekler/hıçkırarak)
 Ama dışarı çıkınca çok büyümüş
 oluyorlar.

Kafasını iki yana sallar.

AYÇA (cont'd)
 O yüzden kızınca ne dediğimi
 bilmiyorum.
 (bekler/usulca)
 Özür dilerim.

Ege, Ayça'ya sarılıp, sırtını sıvazlar usulca.

EGE
 Tamam... Affettim.
 (bekler/çocuksu)
 Sen beni affettin mi?

Ayça, kafasını Ege'nin göğsüne gömer.

AYÇA
 Daha ilk cümlede.
 (bekler/çekinerek)
 Daha ilk cümlede hala tanıdığım Ege
 olduğunu fark ettim.

Kafasını daha da bastırır Ege'nin göğsüne.

AYÇA (cont'd)
 Sonra kendime kızdım. Ama yine
 kızgınlığımı sana yönelttim.

Elleri ile Ege'nin yakasını tutup, sıkar.

AYÇA (cont'd)
 (kendine kızarak)
 Niye böyleyim... Kendimi bazen
 anlamıyorum.

EGE
 Kendini anlamaman iyi bence. Anlamaya
 başlayınca insan daha da nefret
 ediyor kendinden.

Ayça birden kafasını çekip, kıpkırmızı gözleri ile:

AYÇA
 Ne zamandan beri böyle konuşur oldun
 sen ya?

Ege gözünü kaçıırır.

EGE
(çocuksu)
Okuduğum senaryolardan çaldım birkaç
cümleyi.

Ayça kafasını iki yana salarken güler. Rahatlamış
görünmektedir.

İÇ. MERT EV BANYO - GÜN

Cenk, banyoda musluğu açmış konuşma sesini bastırmaya
çalışarak gizlice telefonda konuşmaktadır. Sinirlidir ve
fısır fısır:

CENK
Ya geri zekalı neyini anlamadın?
(bekler/fısıltıyla)
Mert'in yanıdayım, konuşamıyorum
zaten!

Telefonda konuşan kişinin sözünü hızla kesip:

CENK (cont'd)
Halledeceğim ben bir şekilde-

Telefondaki kişi susmayınca öfkeyle:

CENK (cont'd)
(sinirle)
Ya kapat be!

Telefonu kişinin suratına kapar. Musluğu kapatınca yan
daireden gelen Ayça ve Ege'nin seslerini duyar. Kaşlarını
çatıp, duvara yaklaşır.

İÇ. MERT EV SALON - GÜN

Mert, her zamanki gibi kırmızı koltukta öylece oturmakta ve
açık perdeden dışarıyı izlemektedir. İçeri giren Cenk,
endişeyle:

CENK
Yan taraftan kavga sesleri geliyor
yine. Bir sorun mu var acaba?

Mert, umursamaz. Geçiştirerek:

MERT
Rol çalışıyordur yine.

Cenk, karşısına oturur.

CENK
(endişeyle)
Ama bi' erkek sesi de geliyor bu sefer.

MERT
(geçiştirerek)
Arkadaşıdır.

Cenk, inanamaz bir halde kaşlarını çatıp birkaç saniye dışarıyı izleyen Mert'e bakar.

CENK
(inanamayarak)
Sen hala kızgın mısın Ayça'ya?

MERT
(usulca)
Ben şu an tüm dünyaya kızgınım.

CENK
Mert...

Derin bir nefes alır.

CENK (cont'd)
Seni herkesten iyi ben anlıyorum.
(bekler)
Beni on kere kapıdan kovsan, on birinci defa yine kapına gelirim.
Biliyorsun... Arsızımdır.
(bekler)
Ama çevrendeki insanlara bunu yapma.

Mert ile göz teması kuramaz. Birkaç saniye göz göze gelmek için bekler, ama olmaz. Öncekine nazaran daha sakın bir tavırla:

CENK (cont'd)
Bizim çocuklar her akşam beni arıyor seni sormak için.
(bekler)
Benim gibi değıller, seni rahatsız etmekten korkuyor hepsi...
(bekler)
Ama bütün arkadaşların seni merak ediyor. Sana değer veriyor. Seni özlüyor...

Mert hala bakmaz. Cenk dayamayıp:

CENK (cont'd)
Ne olur... Artık yapma böyle!

MERT
(usulca)
Başlama yine...

CENK
Mert!

Mert sinirlenip Cenk'e bakar.

MERT
Ne Mert Mert! Ne?!
(bekler)
Yaşayamıyorum anlıyor musun? Şu anda
yaşayamıyorum ben!

Parmağını şakaklarına vurur.

MERT (cont'd)
Geçmişe takılı kaldım şurada!
Çıkamıyorum!

Öfkeyle ayağa kalkar.

MERT (cont'd)
Benim için kolay mı sanıyorsun?

Yerde ona hayretle bakan Cenk'e dönüp:

MERT (cont'd)
Defne kim bilir ne haldedir diye
düşünmekten, azıcık tebessüm etsem
vicdan azabı çekiyorum.

Cenk, ne düşündüğünü belli etmeden usulca kafasını sallar.

CENK
Anladım.

O da Mert gibi ayaklanır.

MERT
Anladıysan şimdi beni rahat bırak.

Mert bir hışımla odayı terk eder.

İÇ. AYÇA EV SALON - GÜN

Ayça ve Ege, yan yana halıda oturmaktadır. İkisi de rahatlamış gibidir. Ayça, eliyle yanaklarındaki gözyaşlarını silerken:

AYÇA
(gülümseyerek)
Çok rahatladım. O kadar uzun süredir
ağlamıyordum ki... Birden pamuk gibi
oldum.

EGE
Ben haftada bir ağlıyorum. Güzel
deşarj.

AYÇA
Neden ağlıyorsun?

EGE
Diziler yüzünden. Ağlama sahnelerimde
reyting artıyor diye sürekli
ağlatıyorlar.

AYÇA
Ağlaman gereken sahnelerde yine aynı
taktiği mi kullanıyorsun?

Ege, gözlerini kaçırır.

AYÇA (cont'd)
(gülerek)
Pikaçunun öldüğü sahneyi
düşünüyorsun!

EGE
(homurtuyla)
Hakkımda her şeyi bilmenden nefret
ediyorum ya!
(bekler)
Düşünsene, dizide sevgilimle
ayrıldığım sahnede deliler gibi
ağlıyorum... İnsanlar diyor ki aşkı
nasıl hissetmek bu, nasıl böyle
hissederek oynuyor...
(bekler/çocuksu)
Ama sen benim o sahnede aklımda olan
şeyin bir çizgi film sahnesi olduğunu
biliyorsun.

Ayça birkaç saniye çocuk gibi öylece duran Ege'ye bakar.

AYÇA
Sana bir şey itiraf edeceğim. Çizgi
film dvdlerin vardı ya hani...

Eliyle televiyon ünitesini açar. İçi DVD doludur.

EGE
Acımasız kadın!

Ege hızlıca DVD'leri karıştırmaya başlar.

AYÇA
O kadar paran var, yenilerini
almışsındır!

EGE
Anısı var bunların, anısı!
(bekler)
Oha, Johnny Bravo da var!

AYÇA
Evet. Arada maket Osman ile izleyip
gülüyoruz.

EGE
(şaşıracak)
Maket Osman mı?

Ayça ayağa kalkıp, yere devirdiği maketi kaldırır. Ege, şaşırmak ve sinirlenmek arasında kalmış bir halde ayağa kalkıp maketin yanında durur. Maket Ege'nin omzuna gelmektedir.

EGE (cont'd)
Seni sırf şu maket için bile
mahkemeye verebilirim. Benden kısa
bir kere!

AYÇA
Narsist manyak! Paramız bu boyuna
yetti. Hem suratını yumruklamak böyle
daha kolay.

Ayça makete yumruk atıp maketi tekrar devirir. Tam o esnada kapı zili çalar.

AYÇA (cont'd)
Eyvah, gürültü yüzünden şikayete
geldiler kesin!

İÇ. AYÇA EV KAPI ÖNÜ - GÜN

Ayça kapıyı açtığı anda karşısında saçları bigudi ile sarış, pijamalı orta yaşlı bir kadın olan ÜST KOMŞU'sunu görür.

AYÇA
Buyurun?

ÜST KOMŞU
Rahatsız ediyorum ama...
(MORE)

ÜST KOMŞU (cont'd)
 (merakla)
 Apartmana ünlü biri girmiş diye
 duydum. Sen gördün mü, kimin
 evindeymiş?

Ayça, kadının sorusuyla afallar. Usulca gözlerini
 kırpiştirip:

AYÇA
 (şaşkın)
 Anlamadım?

ÜST KOMŞU
 (sessizce)
 Ben alt kattaki Suzan'a gelmiştir
 diyorum. Ama kapısını çaldım çaldım
 açmadı kimse.

Üst komşu bir yandan da Ayça'nın evine gizlice bakmaya
 çalışmaktadır. Ayça, gövdesini kadına siper etmektedir.

AYÇA
 Suzan kim bilmiyorum.
 (bekler)
 Ayrıca kime ne canım?! İsteyen
 istediğini çağırı evine!

ÜST KOMŞU
 Aaaa, halka mal olmuş kişileri
 apartmanda istemeyiz biz.

Üzerindeki örgü yeleği tutup, kollarını göğsünde
 birleştirir. Gözlerini devirirerek anlatmaya başlar.

ÜST KOMŞU (cont'd)
 Saçımı sardım, pijamamı giydim
 balkonda kahve keyfi yapıyordum. Çat
 çat birileri fotoğrafımı çekti
 aşağıdan!
 (bekler)
 Ben sandım ki sapığın teki
 mahalledeki hanımlara musallat oldu,
 fotoğraflarımızı satacak oraya
 buraya... Korkarım öyle şeylerden.
 (bekler)
 Terlikle koştum aşağı olay çıkarmaya...
 Dediler sizi değil, Ege Karadağ bu
 apartmana girmiş onu çekiyoruz.

Ayça Ege'nin ismini duyar duymaz gözlerini kocaman açar. Ege
 ile aynı anda:

AYÇA
 Ne?!

EGE (RESİM DIŞI)

Ne?!

Üst komşu, içeriden gelen sesle içeriye bakmaya çalışır.

ÜST KOMŞU

Biri mi var içeride?

Ayça, vücudunu kapının kenarına yaslayıp kadının görüş açısını kapatır.

AYÇA

Yok televizyon açık...

(sahte bir tavırla)

Eee? Sonra ne oldu?

Üst Komşu birden tavır deėiőtirerek, iştahla anlatmaya devam eder.

ÜST KOMŞU

Neyse... Ben hemen buldum o çocuğu...

Instagramından mesaj attım... Dedim

neredeysen ık, mahremimiz kalmadı

diye. Ama hala görmedi.

(bekler)

Götü kalkıyo hemen böylelerinin.

Hayır onun yüzünden çektiler beni de

boy boy...

Ayça geçiőtirmek ister gibi panik bir tavırla:

AYÇA

Yanlış görmüşlerdir. Ben şimdi çıkar

kızarım o paparazilere.

Komşu őıpıdık terliklerini yere vurarak:

ÜST KOMŞU

Ben kızdım ayol, gitmiyorlar!

Ayça birkaç saniye kadının yüzüne bakar. Sonra ciddi bir yüzle:

AYÇA

Siz en iyisi Suzan hanımın dairesini

tekrar kontrol edin. Bence de kesin

onda.

Ardından kapıyı kapatıp içeri koşar.

IÇ. AYÇA EV SALON - GÜN

Ege, maket Ege'nin arkasına saklanmıştı. Ayça maketi Ege'nin önünden çeker. Ege panik halindedir.

EGE

Sıçtım! Büyük sıçtım! Buraya gelmek için menajerime yalan söyledim! Hatta fotoğraf çekimim vardı, bin türlü yalanla ertelettirdim!

(panikle)

Aaaa sözleşme! Özel hayata dikkat maddesi! İki milyon ceza! Ayça kurtar beni!

AYÇA

Sakin ol, halledeceğim ben!

Ortada kendi kendine dönen Ege'yi sakinleştirmeye çalışan Ayça, bir yandan da perdeyi usulca açıp aşağı bakar.

AYÇA (cont'd)

Oradalar cidden... Hayır kim gördü de haber verdi hemen?!

EGE

Gps var kesin! Kesin bana gps taktı bunlar bana!

Ege panik atak geçirir gibi bir haldeyken:

EGE (cont'd)

(kendi kendine/panik halde)

Şimdi senin sadece arkadaşım olduğunu söylesem... Olmaz, lisede sevgili olduğumuzu bilenler çıkar söyler. Ortalık karışır...

Aklına gelenle paniği büyümüş gibi endişeyle:

EGE (cont'd)

Dizi öncesi bi' de var ya... Biterim!

Ayça, ne yapacağını düşünür gibi endişeyle Ege'ye bakarken; Ege kendi kendine aklına bir şey gelmiş gibi konuşarak:

EGE (cont'd)

(kendi kendine)

Tamam şöyle söylerim...

Parmağı ile Ayça'yı işaret eder:

EGE (cont'd)
Bu kadın beni zorla kaçırdı!

Ayça, sinirle:

AYÇA
Ege! Panik atağını sonra geçir
lütfen! Bir sakın ol da, düşüneyim!

Ege, çağırışım yapmış gibi manik tavrı ile kendi kendine
basın açıklaması yaparmış gibi:

EGE
(kendi kendine/fısırlar
fısırlar)
Panik atak geçirmişt看... Yoldan
geçen kadının biri bana ilk
müdaheleyi yaptı. Ben kendimden
geçmişim... Evine götürmüş...

AYÇA
İlla diyorsun ki adam alıkoymaktan
tutuklatayım seni!

Ege Ayça'nın omuzlarından tutar.

EGE
Ne yapacağız Ayça?! Yemin ederim
mahvolurum!

Ayça birden gülümser.

AYÇA
Aklıma bir şey geldi. Sen uzaklaş...

Ege'yi hafifçe ittirir.

AYÇA (cont'd)
Perdeyi açtığımda görünme. Gerisini
bana bırak.

İÇ. AYÇA EV PENCERE ÖNÜ - GÜN

Ayça pencereyi açıp aşağıya bağırır.

AYÇA
Ne oluyor kardeşim sabah sabah? Niye
insanların evini gözetliyorsunuz?!

DIŞ. SOKAK - GÜN

Apartmanı gözetleyen ellerinde kamera olan iki adamdan biri;
Ayça'ya:

MUHABIR 1

(alaycı)

Seni niye gözetleyelim ablacım ya?
Ege Karadağ bu apartmana girmiş, onu
bekliyoruz.

İÇ. AYÇA EV PENCERE ÖNÜ - GÜN

Ayça, rahat bir tavırla:

AYÇA

Haa, o mesele... Bekleyin,
getiriyorum Ege Karadağ'ı.

Ayça içeri döndüğünde Ege kolona sarılmış ve panik haldedir.

EGE

Beni verme onlara, ne istersen
yaparım! Ayça ne olur!
(bekler/panik)
Biliyorum benden intikamını böyle
alacaksın ama bir dur düşün...

Ayça Ege'nin yanındaki maketi alıp pencereye çıkarır.

AYÇA

Alın size Ege Karadağ!

MUHABIR 2 (RESİM DIŞI)

Bu ne ya?

AYÇA

Kendinisinin büyük fanıyım. Gerçek
boy maketini yaptırdım. Eve
getirirken görüp gerçek sanmışlar.
Hadi yallah, yanlış alarm!

EGE (RESİM DIŞI)

(sessizce)

Aynı boyda olmadığını da söyle.
Ege'den kısa de...

AYÇA

(Dişlerini sıkarak)

Ege!

AYÇA POV: Apartmanın aşağısındaki iki muhabir, hayal
kırıklığı ile toparlanıp araçlarına doğru ilerlerler.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Muhabirler, kendi aralarında:

MUHABIR 1
Allah'ın manyağı boşuna yordu bizi...

MUHABIR 2
(Ayça'ya)
Sana karton sevgilinle iyi
eğlenceler!

MUHABIR 1
Kim bilir ne yapıyor maketle...

MUHABIR 2
Yazık... Nasıl bir yokluktaysa...

İÇ. AYÇA EV PENCERE ÖNÜ - GÜN

AYÇA
(sinirle/bağırarak)
Aynen! Maketle çok yakın bir ilişkim
var! Hatta maketten hamileyim,
yakında kağıt uçaklar doğurcam!

Muhabirlerden biri Ayça'nın fotoğrafını çeker.

DIŞ. SOKAK - GÜN

Çektiği fotoğrafa bakıp gülerek:

MUHABIR 1
En azından bu olayın haberini
yaparız. Ege'nin sapık deli hayranı!

İÇ. AYÇA EV PENCERE ÖNÜ - GÜN

Ayça, pencereden kendini iyice sarkıtıp:

AYÇA
(bağırarak/sinirle)
Altına da not düşün! Bu sapık deli
hayranın fil hafızası vardır,
karşısına tekrar çıkarsak bizi de
kartona çevirene kadar ezer diye!

Ayça, çattığı kaşları ile muhabirlere bakarken:

MUHABIR 2 (RESİM DIŞI)
 (Ayça'ya)
 Keşke sadece filin hafızası olsa be
 ablacım!

Ayça sinirle tam ağzını açacakken, birden durur.

MUHABIR 1 (RESİM DIŞI)
 Cidden ezer bu he..

MUHABIR 2 (RESİM DIŞI)
 (Ayça'ya)
 Az ye az!

Sinirle pencereye kapatır.

AYÇA
 Aptallar...

İÇ. AYÇA EV SALON - GECE

Ayça derin bir nefes alıp perdeyi örter. Ege hala kolona yapışık haldedir.

EGE
 Gittiler mi?

AYÇA
 Sen iki milyon kaybetme diye, ben
 gururumu kaybettim
 (sahte gülümsemeyle)
 Selam, ben yeni alay konusu makete
 dayayan kadın!

EGE
 (sırıtarak)
 Gerçekten yapıyor musun öyle şeyler?

AYÇA
 Ege!

Ege birden Ayça'ya sarılır.

EGE
 Teşekkür ederim.

AYÇA
 Seni zor duruma düşüren benim. Sorun
 yok...
 (bekler)
 Biraz oyalan, sonra gizlice çıkarırım
 seni.

Ayça, kucaklaşmadan rahatsız olmuş gibi hemen kendini geri çeker. Ege kendini kanepeye atar. Yorgun ve bitkin görünmektedir.

AYÇA (cont'd)
Aç mısın?

EGE
Biraz.

AYÇA
Sevdiğin şekerli mısır gevreklerinden var. Getireyim mi?

EGE
Formuma dikkat etmem lazım, şeker yasak.

AYÇA
Merak etme. O kadar panik oldun ki az önce, bin kalori yaktırmıştır o sana.

EGE
(çocuksu/şaşkın)
Öyle olunca kalori yakılıyor muydu?
Oha, o zaman spora gitmeme gerek yok.
Günde en az iki defa panik atak geçiriyorum ben zaten.

Ayça, kafasını 'hiç değişmemiş' der gibi iki yana sallar.

İÇ. AYÇA EV SALON - GECE

Ege ve Ayça ellerinde şekerli mısır gevreğini yerken Johnny Bravo izlemektedirler.

AYÇA
Aslında haklısın biliyor musun... Şu paparazi olayı bile bana iyi ki ayrılmışsınız dedirtti. Kim bilir sevgilin olsam, neler yapardı bu manyaklar bana.

Ege gözü hala çizgi filmdeyken:

EGE
Ayça'ya yaparlar. Ama Ayça Sözüer olduğun an... Her şey değişir.

AYÇA
(kendi kendine/
umutsuzca)
Bakalım olabilecek miyim...

Ege birden Ayça'ya döner.

EGE
Hazırlanıyor musun Şebnem rolüne?

AYÇA
Yok, başkası aldı rolü-

Birden, durur. Şokla:

AYÇA (cont'd)
Bi dakika... Sen nereden biliyorsun
hangi role hazırlandığımı?
(şokla)
Sen!

EGE
Beni kötü adam olarak görmek senin
motivasyonun. Farkındayım...
(bekler)
Ama söylediklerimde ciddiylim. Ben
sana senden daha çok inanıyorum. Ve
her fırsatta seni mutlaka listelere
ekletiyorum.

Ege gözünü tekrar çizgi filme çevirdiğinde:

AYÇA
(sessizce)
Özür dilerim.

EGE
Efendim?

AYÇA
Duymadıysan senin problemin.

EGE
Babam gibisin aynı ya...
(bekler/kendi kendine)
Sevgisini göstermez, gösterse belli
olunca sinirlenir...

Ağzına bir lokma daha atar. Çocuk gibi kendi kendine:

EGE (cont'd)
Gerçi bence sana bu yüzden aşık
olmuştum lisede. Biri açıkça sevgi
gösterince panik oluyorum zaten...

AYÇA
 (kendi kendine/
 sessizce)
 Millet annesine benzettiği kadınlara
 aşık olur... Ben babaya benziyorum
 diye...

Ege, pür dikkat izlediği çizgi filmiyle ilgili yorum yaparak
 şekerli mısır gevreklerini yemeye devam eder.

EGE
 Hiç anlamıyorum... Johnny Bravo hem
 sarışın, hem yakışıklı, hem kaslı...
 Ama neden bütün kadınlar onu
 reddediyor?

AYÇA
 Narsist, salak ve çocuksu diye...

EGE
 Bana laf sokuyorsun yine, bak! Ama
 gerçek hayatta kadınlar bana
 bayılıyor n'aber?

AYÇA
 (baymış)
 Tekrar dizi repliklerinden çalarak
 konuşmaya dönsene ya... O halini daha
 çok sevdim.

Ege, sahte bir ciddiyetle:

EGE
 Geçmişin acısını...

AYÇA
 Tamam sus vazgeçtim!
 (bekler)
 Ayrıca panik kalori yaktırmaz, yalan
 söyledim.

Ege ağızındaki yutamaz. Geri kaseye tükürür.

AYÇA (cont'd)
 İğrençsin!

EGE
 Akşama önemli bi' randevum var. Ya
 ödem tutarsam?

AYÇA
 (alaycı/sertçe)
 Sende ödem de tutmaz, merak etme.

Ege, suratını asıp önündeki kaseyi sehpaye bırakır.

İÇ. APARTMAN - GÜN

Cenk, Mert'in dairesinin önünde ayakkabısını giyerken, bir yandan da telefonda konuşmaktadır.

CENK
Plan değişti. Mekanı hazırlamayı
bırakabilirsiniz.
(bekler)
Başka bir yere gidiyoruz.

SERKAN (RESİM DIŞI)
Ne diyorsun be? Nereye gidiyoruz?

Ayakkabısını giyip, dikleşir. Kendinden emin bir şekilde:

CENK
Yedi yıl önceye.

SERKAN (RESİM DIŞI)
Sarhoş musun sen?

Cenk, hiçbir şey demeden telefonu Serkan'ın yüzüne kapatır. O esnada, Ayça'nın kapısı açılır ve içeriden Ege çıkar. Cenk şok ile ikisine bakar.

CENK
(şaşıırarak)
Selam?

Ayça da bir an afallar. Ardından hızla gülümseyip:

AYÇA
Selam...

Ege, Cenk'e usulca gülümseyip Ayça'ya küçükçe bir el sallar.

EGE
Ben kaçtım. Kendine iyi bak.

Hızla merdivenlerden inerken, onu gözüyle takip eden şok olmuş Cenk:

CENK
(kendi kendine/
sessizce)
Oha... Doğru söylüyormuşsun.

Cenk'in ne dediğini duyamayan Ayça:

AYÇA

Ne?

CENK

(geçiştirerek)

Yok bir şey.

Gülümser, elini merdiven tırabzanına dayar.

CENK (cont'd)

(gevşekçe)

Televizyonda görüldüğünden daha yakışıklıymış şerefsiz.

(bekler)

Hani bu oyuncular gerçek hayatta çirkindi ya?

Ayça sadece gülümser. Ardından yüzünde hafif bir çekimserlikle:

AYÇA

Mert'e mi geldin...

CENK

Geldim de gidiyorum bile.

AYÇA

(çekinerek)

Şey... Bana hala kızgın mı?

CENK

Seninle bir ilgisi yok kızgınlığının. Merak etme.

Elini tırabzandan çekip, merdivene adım atar.

CENK (cont'd)

Benim acelem var. Sonra mutlaka bi' kahve falan içelim. Tamam mı?

Ayça, usulca kafasını sallar.

AYÇA

Tamam. Teşekkür ederim.

Cenk merdivenden aşağı inerken, Ayça içeri girer.

İÇ. AYÇA EV BALKON - GÜN

Ayça, balkona çıkar. Ege, kamufle olmuş bir şekilde hızlı adımlarla sağa doğru ilerlerken; kapıdan henüz çıkan Cenk koşarak sola dönüp ilerler. Ayça, gözüyle yan balkona bakar. Balkon boştur. İçeri geçer.

IÇ. SOKAK - GECE

Ege, lüks arabasıyla Rüya'nın gösterişli evinin önünde, heyecandan yerinde duramaz bir haldedir. Üzerinde oldukça şık bir kıyafet vardır. Telefonla biriyle konuşmakta ve ikide bir beklediği evin önünü kontrol etmektedir.

EGE

(telefondaki kişiye)

Bu akşam teslim edebilirler miymiş?

(bekler)

Süper... Aynen, o attığım adrese yönlendirirsiniz.

(bekler)

Menajerimin haberi olmasın ama bak...
Tamam?

Ayak sesleri duyunca arkasını döner. Telefonu hızlıca kapatır ve yüzüne tatlı bir gülümseme kondurur.

EGE (cont'd)

Selam...

Rüya cevap vermeden arabanın arka kapısını açar ve çantası ve elindeki topuklu ayakkabılarını fırlatır. Ayağında ise üzerindeki gece kıyafetine tezat bir şekilde terlik vardır. Ege, şoför koltuğuna doğru yönelirken, eliyle yolcu koltuğunu işaret eder.

RÜYA

Sen yana geç...

EGE

(şaşkın)

Neden?

RÜYA

Yol uzun. Ben kullanacağım.

IÇ. EGE ARABA - GECE

Hiç konuşmadan yola odaklanan Rüya'nın ağzını bıçak açmıyordur. Ortamdaki gergin havayı bozmak isteyen Ege:

EGE

Ben biraz abartmış mıyım kıyafeti?

RÜYA

İyisin.

EGE

Teşekkür ederim.

Rüya'nın kısa ve düz cevapları giderek Ege'nin modunu düşürse de hala heyecanlı olduğu bellidir.

RÜYA

Çantamda sandviç var. Versene onu...

Ege, arka koltuktaki çantaya uzanırken şaşkınlığı da giderek artmaktadır.

EGE

Yemeğe gitmiyor muyuz zaten?

Sandviçi Rüya'ya uzatır.

RÜYA

(alaycı)

Orada kameralar çekecek. Salata yemem lazım.

EGE

Keşke ben de salata yiyebilsem.

(bekler)

Et sevmiyorum ama sürekli et sipariş etmem lazımmiş. Menajerim alfa görünürsün, hep kırmızı et sipariş et diyor.

RÜYA

(kendi kendine/
gülerek)

Menajerler...

Rüya bir yandan araba kullanırken, bir yandan da sandviçini iştahla yemektedir. Ege konuyu dağıtmak ister gibi:

EGE

İlk dizin... Hani şu liseli hasta bir kızı oynadığın...

(bekler)

O zamanlar ben ortaokuldaydım.

Birden pot kıldığını düşünüp panikler.

EGE (cont'd)

Yanlış anlama sana yaşlı demiyorum. Sadece... O zamanlar çok büyük hayranındım ona getirecektim konuyu.

RÜYA

Kaç yaşındaydın sen?

EGE

21.

RÜYA
İlginç.

EGE
Ne ilginç?

RÜYA
Kameralar önünde 30 yaşındaymışsın
gibi bir tavrın var. Ama gerçekte 12
yaşındaymışsın gibi davranıyorsun.

Ege'nin yüzü iyice düşer.

EGE
(kendi kendine)
12 mi...

RÜYA
Hızdan korkar mısın?

EGE
Yok canım, niye korka-

Rüya Ege'nin cümlesi bile bitmeden gaza basar.

DIŞ. SOKAK - GECE

Araba yol kenarında durmuş, Ege bir ağacın dibine
kurmaktadır. Rüya ise her şey normalmiş gibi arka koltuktaki
topuklularını giymektedir. Ege, Rüya'ya doğru yürürken
yüzünde ekşimiş bir ifade vardır. Yolcu kapısını açacakken:

RÜYA
Direksiyona geç.

Yüzünden hala midesinin bulandığı belli olan Ege:

EGE
Şu an pek-

Rüya Ege'nin cümlesini tamamlamasına izin vermez.

RÜYA
Geç dedim. Fanlarına istedikleri
malzemeyi vermek için arabayı senin
kullanman lazım.

Ege isteksizce Rüya'nın söylediğini yapar.

RÜYA (cont'd)
 (alaycı)
 Yoksa fanların nasıl hayal kurar?

İÇ. EGE ARABA - GECE

Ege rahatsız bir şekilde araba kullanırken, Rüya aynada makyajını tazelemektedir.

RÜYA
 Mekana yaklaştığımızda kapımı aç, çok romantik davranma. Ama uzak da durma. Kontrol sendeymiş gibi yap.

EGE
 (kendi kendine)
 Şu an pek öyle hissetmiyorum ama...

RÜYA
 Aranızda bir şey mi var diye sorduklarında diziden bahset. Partner olduğumuzdan beri birlikte vakit geçirmeye başladık şimdilik bir şey söyleyemem falan de.

EGE
 Sen neden konuşmayacaksın?

RÜYA
 Bu ilişkideki rolüm pek konuşmuyor maalesef.

EGE
 Bütün randevuların böyle planlı mı oluyor-

Ege'nin lafını hızlıca keser.

RÜYA
 Birbirimize kişisel soru sormak yasak. İşimizi yapıp, geri döneceğiz.

EGE
 Anlaşıldı.

Mekana yaklaştıklarında, paparazileri görürler. Rüya son kez aynada kendine bakar ve gülümser.

RÜYA
 Role gir.

Yüzüne bir gülümseme kondurur.

RÜYA (cont'd)
Başlıyoruz.

DIŞ. SOKAK - GECE

Araçtan inen Rüya ve Ege'yi kalabalık bir muhabir/paparazi grubu karşılar. Ege, arabadan inip Rüya'nın kapısını açar. Yüzünde, kameralar önünde takındığı havalı yüz ifadesi vardır. Rüya'ya araçtan inmesi için elini uzatır ve onu indirir.

MUHABİR
Harika görünüyorsunuz Rüya hanım!

RÜYA
Teşekkür ederim.

MUHABİR
Ege bey yeni bir aşk doğuyor
diyebilir miyiz?

EGE
Arkadaşlar, harika bir diziye
başladık. Biliyorsunuz... Partner
olduğumuz için birlikte daha çok
vakit geçirmeye başladık. O kadar.
Şimdilik başka bir şey söyleyemem.

Rüya'nın belini usulca tutup onun ilerlemesine yardımcı olur. Muhabirleri yara yara yürümektedirler.

EGE (cont'd)
Biraz açılırsanız Rüya hanım rahatça
yürüyebilir...

Güçlkle mekanın kapısına geldiklerinde Ege oldukça havalı bir şekilde:

EGE (cont'd)
Kolay gelsin hepinize arkadaşlar. İyi
geceler.

İÇ. RESTORAN - GECE

Rüya üzerindeki kürkü kapıdaki görevliye verirken, Ege'ye usulca fısıldar.

RÜYA
Tebrik ederim. Artık çocuk oyuncudan
alfa jöne evrimini tamamladın.

Ardından yürümeye başlar.

EGE
 (kendi kendine)
 İyi bir şey mi bu şimdi...
 (bekler)
 Neden annemle AVM'ye gelmişim gibi
 hissediyorum.

Rüya, Ege'nin yürümediğini fark edip arkasını döndüğünde ona usulca gülümseyip küçük bir 'gelsene' işareti yapar. Ege, bir anda tekrar büyülenmiş gibi:

EGE (cont'd)
 (usulca/hayran hayran)
 Çok güzelsin...

Garson, söyleneni anlamamış gibi merakla:

GARSON
 Bana mı dediniz efendim?

Ege birkaç saniye boş gözlerle garsona bakar. Ardından:

EGE
 Aynen, sana söyledim.
 (kendi kendine)
 Nasılsa onda işe yaramayacak.

DIŞ. SOKAK - GECE

Mert, dalgın dalgın elindeki kayıp ilanları ile yürümektedir. Bir duvara ilanlardan birini asar.

DIŞ. SOKAK - GECE

Mert, elindeki ilanlarla aynı dalgınlıkta yürürken; evine giden yoldaki boş sokakta duran kocaman bir kutu görür. Çift kapaklı bir buzdolabı kutusudur. Işıklarla süslenmiş kutuya yaklaşıp, şaşkınlıkla bakar. Etrafta kimse yoktur. Üstünde "Mert'e" yazan bir not görür.

Kutuya yaklaşıp, notu çekip alır. Arkasında "Kutunun içine gir ve düşmeye bas. Bu zaman makinesi seni 16 yaşına götürecektir" yazmaktadır.

Mert, tekrar etrafa bakar. Birkaç saniye ne yapacağını bilemez halde, sıkıntıyla bekledikten sonra birden pes edip kutunun içine girer.

İÇ. KUTU - GECE

Kutunun içine yapıştırılmış düğmeye basar. Düğmenin üstünde 2016 yazmaktadır. Mert kendi kendine gülümser ve düğmeye basar.

DIŞ. SOKAK - GECE

Dışarı çıktığında arkadaşları Cenk, Yeliz, Gamze, Serkan ve Gökalp lise formaları ile durmaktadırlar. Cenk, içine giydiği şişme tulum yüzünden yüz kilo görünmektedir.

CENK

Madem şimdiki zamanda mutlu
olamıyorsun...

(bekler)

Madem şu anın dertleri yüzünden
vicdan azabı çekiyorsun bizimle vakit
geçirince...

Usulca gülümser. Ellerini iki yana açarak:

CENK (cont'd)

O zaman biz de biraz daha geçmişe
gidip 16'ımıza dönelim dedik.

Eski model bir saç stili ile komik görünen, lise formalı
Serkan:

SERKAN

(usulca)

Bir geceliğine liseye dönelim Mert.

Normalde sade biri olan Yeliz, lisedeki gotik hali iledir. Kafasındaki peruk, gözünün içine giren kakülleri ile o da komik ve geçmişten gelmiş gibi görünmektedir.

YELİZ

(usulca)

16 yaşımızdaki gibi, hiçbir şeyi
umursamadan eğlenelim.

Mert dolu gözleriyle, lisedeki tarzlarına dönüş ve komik
görünen arkadaşlarına bakar. Cenk ona bakan Mert'e:

CENK

(şakayla)

O zamanlar şişkoydum diye içime kar
tulumu giydim. Şu an götümünden ter
akıyor. Hayır dersin belanı sikerim.

Mert gülümser ve kollarını iki yana açar. Herkes koşarak
Mert'e sarılır ve birlikte yere yuvarlanırlar.

GAMZE
Seni çok özledik...

GÖKALP
Ne olur bu gece bari eskisi gibi
birlikte takılalım.

Mert, kendini tutamaz ve arkadaşlarına yerde sarılırken ağlamaya başlar.

MERT
Özür dilerim...

Daha sıkı sarılır.

MERT (cont'd)
Özür dilerim... Sizi kendimden böyle
uzaklaştırdığım için.

YELİZ
Hayır, dileme! Özür dilenecek bir şey
yok!

Yerde şişme montu ile yuvarlanan Cenk:

CENK
Bence var. Şu halime bak.

Gamze, Cenk'e vurur.

GAMZE
Cenk!

Mert, tekrar gevşetmiş olduğu kollarını sımsıkı dolar arkadaşlarına.

MERT
Ben de sizi çok özledim. Özür
dilerim...

İÇ. AYÇA EV BALKON - GECE

Ayça balkondan olanı biteni izlemektedir. Onları öyle sarılırken görünce, dolu dolu gözlerle gülümser usulca ve evine girer.

DIŞ. SOKAK - GECE

Güç bela ayağa kalkan Cenk, elini yerdeki arkadaşlarına uzatır.

CENK

Hadi... Mert de lise formasını giysin
de aleme akalım.

MERT

Benim formam yok ki?

CENK

Bu kardeşin her şeyi düşündü.

Kenara bırakmış olduğu poşeti Mert'in kafasına fırlatır.

CENK (cont'd)

Gir zaman makinesine de üstünü
değiştir, hadi!

Mert, poşeti alıp ayağa kalkar gülümseyerek.

MERT

Seviyorum seni aptal herif.

CENK

Ben de seni be!

Mert'i kutuya doğru ittirir.

CENK (cont'd)

Yallah giyin, hadi!

MÜZİK ALTI - "Rina Sawayama - Bad Friend"

İÇ. RESTORAN - GECE

Ege ve Rüya sık sık bir restoranda yemek yemektedir. Restoranın
penceresinden sık sık kameraların flaşı yansımaktadır. Rüya
sık sık gülümsemektedir.

DIŞ. SOKAK - GECE

İkişer ikişer bindikleri bisikletlerle, lise formaları ile
yolda gülerek ilerlemektedirler.

MERT (DIŞ SES)

Hepimizin geçmiş ile derdi farklı.

DIŞ. HERHANGİ BİR OKUL BINASI - GECE

Birlikte okudukları lisenin önüne geldiklerinde, uzun duvarı
birbirlerinin omzuna çıkararak bir bir aşmaya başlarlar.

MERT (DIŞ SES)
Kimimiz geçmişe dönüp, kaybettiğimiz
şeyleri bulmaya çalışıyor.

İÇ. OKUL KORIDOR - GECE

Peş peşe, gülerek koridorda koşmaktadırlar. Koşarken birileri düşer, birileri birini iter. Tıpkı ergenlikteki gibi saçma sapan davranmaktadırlar.

İÇ. AYÇA EV SALON - GECE

Ayça, dalgın bir halde yanında uzanırken, maket Ege de yanınadır. Birden bir şey olmuş gibi hızla ayaklanır.

İÇ. AYÇA EV KAPI ÖNÜ - GECE

Kapıda bekleyen bir kargo görevlisi ona oldukça büyük ve ağır görünen bir paket getirmiştir.

MERT (DIŞ SES)
Kimimiz geçmişe dönüp, kaybettiğimiz
şeyleri bulmaya çalışıyor.

Ayça, sımsıkı sarılmış kocaman pakete şaşkınlıkla bakar.

İÇ. AYÇA EV KAPI ÖNÜ - GECE

Kocaman paketi güçlkle parçalayarak açan Ayça, içinden çıkan şey ile gülümser. Üzerinde Ege baskısı olan büyük boy bir kum torbasıdır. Üzerindeki notta "Artık yumruklarını buna atarsın. Hem benimle aynı boyda. -Ege" yazmaktadır. Ayça yumruğunu sıkıp havaya kaldırır.

MERT (DIŞ SES)
Kimimiz, geçmişi ile kavga ediyor.

Tam kum torbasına yumruğunu geçirecektir ki, vaz geçip kum torbasındaki Ege'nin yanağını usulca ve şefkatle sıkar.

İÇ. SINIF - GECE

Mert, sırada oturmakta ve tahtada eskiden bir gösteride yaptıkları dansı yapan Yeliz, Gamze, Gökalp, Serkan ve Cenk'in komik dansını izlemektedir. Yüzünde küçük bir gülümseme vardır. Kafasını, usulca sıraya yaslar.

MERT (DIŞ SES)
Günün sonunda, şimdiki zamanda
yaşadığımızı unutuyoruz.

DIŞ. OKUL BASKET SAHASI - GECE

Herkes yere uzanmış, kafaları birbirlerinin omzunda, göğsünde, göbeğinde olacak şekilde üst üste yatmış göğü izlemektedirler. Hepsinin yüzünde bir gülümseme vardır. Arkadaşlarının tam ortasında yatan Mert'in yüzündeki gülümseme birden solar.

MERT (DIŞ SES)
Bizim sorunumuz bu mu?

DIŞ. SOKAK - GECE

Bütün ekip, teker teker dağılırken Cenk'i otobüs durağına bıraktıktan sonra tek kalan Mert evine doğru yürürken, yüzündeki o cılız gülümseme de kaybolur. O esnada usul usul bir yağmur yağmaya başlar.

MERT (DIŞ SES)
Geçmişte yaşayan tarafımızın, şimdiki
zamandaki güzellikleri kaçırmaması...

İÇ. AYÇA EV BALKON - GECE

Ayça, balkonda çamaşır asmaktadır. Birden bir şey görmüş gibi durur ve sokağa bakar.

AYÇA POV: Mert, yağmurun altında birkaç adım atıp kenara çöp kutusunun yanına bıraktıkları zaman makinesi gibi görünen karton kutunun içine girer ve kapağı örter.

DIŞ. SOKAK - GECE

Ayça, elindeki şemsiyeyi içinde Mert olan karton kutunun önüne bırakır. Arkasını dönüp gidecekken karton kutunun kapağı açılır. Arkasını dönüp baktığında Mert'in kenara kaydığını görür. Gözleri kıpkırmızıdır.

MERT (DIŞ SES)
Modern zamanların imkansız aşkı,
şimdiki zamanda yaşanan mı?

DIŞ. SOKAK - GECE

Mert ve Ayça, kapağı açık kutuda yan yana durmaktadır.
Yağmur şiddetini artırırken Mert başını geriye atar ve yaslar.
Gözlerini kapatır.

MERT (DIŞ SES)
Yüksek ihtimalle.

MÜZİK ALTI BITİŞ

DIŞ. SOKAK - GECE

Kutunun içinde öylece yan yana oturan Ayça ve Mert sessizdir.

MERT
(usulca)
Geçen gün için özür dilerim...

Ayça, Mert'e bakar. Mahcup görünmektedir.

AYÇA
(usulca)
Asıl ben özür dilerim. Daha dikkatli olmam gerekirdi...

Mert, kafasını kutuda geriye yaslayıp:

MERT
(kendi kendine)
Keşke bu zaman makinesi gerçek olsa...

Ayça usulca tebessüm eder.

AYÇA
(usulca)
Hangi güne gitmek isterdin?

MERT
(usulca)
Defne ile tanıştığımız güne...

Ayça'ya çevirir yüzünü. Cılız ve buruk bir tebessümle:

MERT (cont'd)
Kaybolduğu güne gideceğimi düşündün di mi?

Ayça, "evet" der gibi kafasını sallar. Mert, bakışlarını Ayça'dan çekip tekrar önüne çevirir. Kafası hala kutuya yaslıdır.

MERT (cont'd)
(usulca/cılız bir
tebessümle)
Onun kaybolduğu gün gelene kadar
bütün güzel anıları da en baştan
yaşamak isterdim sadece. O yüzden...

Ayça, ne diyeceğini bilemeden birkaç saniye öylece Mert'e bakar.

AYÇA
(panikle)
Çok özür dilerim... Çenem çok
düşüktür normalde, anlamışsındır
zaten...
(bekler/çekinerek)
Ama böyle anlarda söyleyecek bir şey
bulamıyorum pek.
(bekler/usulca)
Gerçi söylesem de, saçmalıyorum
genelde...

Mert gözlerini usulca kapatırken;

MERT
(usulca/acı çeker
gibi)
Saçmalamasana biraz... Kafayı
yiyeceğim yoksa şu an.

Ayça, birkaç saniye yanaklarından birkaç damla yaş düşen ve acı çektiği belli olan Mert'e bakar. Panik olur. Birden manik moda geçip:

AYÇA
Bu şey geçek olsa, ben direkt
doğduğum ana dönerdim!

Mert, tepkisizce gözleri kapalı halde dururken, o anlatmaya devam eder.

AYÇA (cont'd)
(manik tebessümle)
Beni en baştan bi tur daha doğmak
anca toparlar...

Mert, tepkisizdir. Ayça başka bir şey söylemeden endişeyle ona bakarken; Mert kapalı gözlerle sayıklar gibi:

MERT

(usulca)

Biraz daha...

Ayça'nın çenesi, üzüldüğünü belli eder gibi yukarı kıvrılır. Birden, tekrar manik anlatıcı moduna geçer. Hızlı hızlı anlatmaya başlar.

AYÇA

Bugün Ege bana geldi. Paparaziler de nerden haber aldıysa, bulmuşlar bizi...

(bekler)

Üst komşu var ya... Necla hanım. Bi' geldi, diyor benim fotoğraflarımı çekiyorlar aşağıdan...

Kamera giderek açılırken; Mert kapalı gözleri ile öylece durmakta; Ayça ise elini kolunu kullana kullana ona bir şeyler anlatmaya devam etmektedir. Ayça'nın sesi giderek azalmaktadır.

AYÇA (cont'd)

Biz bir panik olduk... Bi' yandan Ege ile uğraşıyorum, bi' yandan Necla ile..

(bekler)

Sonra ben adamlara Ege'nin maketini çıkarıp gösterdim.

(bekler)

Dedim, gidin lan kardeşim! Ege yok, maketi var!

Ayça ve Mert, kamera iyice açıldığında kutunun içinde küçücük görünmektedir. Ayça'nın sesi artık duyulmamaktadır ama bir şeyler anlatmaya devam etmektedir.

İÇ. RESTORAN TUVALET - GECE

Rüya, restoranın tuvaletinde ellerini yıkarken yanına küt siyah saçlı bir kadın yaklaşır. Rüya, başta önemsemez ama kadın lavabo taşına siyah bir kutu bırakıp ona doğru ittirince yüzünü kadına çevirir. Küt saçlı kadın, Defne'dir.

DEFNE

(usulca)

Merhaba... Biraz vaktiniz var mı?

(bekler/kendinden

emin)

Sizinle çok önemli bi' konuda konuşmam lazım.